

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

на тему:

«Культурно-просвітницький центр у місті Києві»

Гуцуляк Аліна Тарасівна

(прізвище, ім'я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2025 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

дизайну архітектурного середовища

д. арх., проф. _____ В.О. Тімохін

“__” червня 2025 року

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Культурно-просвітницький центр у місті Києві

(назва)

Виконала Гуцуляк Аліна Тарасівна

(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

191 – Архітектура та містобудування

(Спеціальність)

«Архітектура та містобудування»

(Освітня програма)

Група АРХ-21-5

Керівник: _____ Зінов'єва О.С.

(прізвище, ініціали)

кандидат архітектури, доцент

(науковий ступінь, вчене звання)

Ідентичність підтверджую

Київ 2025 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

Факультет: Архітектурний
Випускова кафедра: Дизайну архітектурного середовища
Освітній ступінь: Бакалавр
Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування
Освітня програма: Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан архітектурного факультету

„___” _____ 2025 року

**З А В Д А Н Н Я
ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Денисенко Анна Валентинівна

(прізвище, ім'я та по батькові студента)

1. Тема роботи

Культурно-просвітницький центр у місті Києві

затверджена наказом ректора КНУБА № 87/19/25 від «24» квітня 2025 року

2. Керівники

Зінов'єва Олена Сергіївна, кандидат архітектури, доцент

(прізвище, ім'я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

3. Строк подання здобувачем роботи до захисту 23.06.2025 р.

4. Зміст пояснювальної записки:

1. Завдання на проектування;
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
3. Містобудівне обґрунтування;
4. Архітектурно-планувальне рішення;
5. Дизайн інтер'єру;
6. Конструктивне рішення;
7. Інженерне обладнання;
8. Охорона праці та навколишнього середовища;

Список використаних джерел;

Додатки

5. Графічний матеріал за розділами:

Р. 1. Ситуаційний план, топооснова ділянки

Р. 2. Ілюстрації аналогів

Р. 3. Ситуаційний план М 1:2000, генеральний план М 1:1000, перспективне зображення ділянки з об'єктом проектування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту

Р. 4. Плани поверхів М 1:200, фасади М 1:200, повздовжній та поперечний розрізи М 1:200, перспективне зображення будівлі з точки зору людини

Р. 5. Плани підлоги і стелі М 1:200, розгортки стін М 1:100, перспективне зображення інтер'єру характерного приміщення з точки зору людини

Р. 6. Конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:25

6. Календарний план виконання роботи:

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	24.02.2025
Розділ 2.	06.03.2025
Розділ 3.	03.04.2025
Розділ 4.	08.05.2025
Розділ 5.	29.05.2025
Розділи 6-8.	02.06.2025
Остаточне оформлення роботи	05.06.2025
Направлення роботи для перевірки на плагіат	09.06.2025
Попередній захист роботи на випусковій кафедрі	18.06.2025
Направлення роботи на рецензування	19.06.2025
Передача матеріалів роботи на кафедру	20.06.2025
Захист роботи	23.06.2025

7. Дата видачі завдання 17.02.2025 р.

Зав. кафедри

_____

(підпис)

В.О. Тімохін

(прізвище та ініціали)

Керівник

_____

(підпис)

О.С. Зінов'єва

(прізвище та ініціали)

Здобувач

_____

(підпис)

А.Т. Гуцуляк

(прізвище та ініціали)

РЕЗЮМЕ (SUMMARY)		Гуцуляк Аліна Тарасівна Hutsuliak Alina Tarasivna (ПІБ здобувача українською та англійською)		
<i>до кваліфікаційної випускної роботи здобувача:</i>				
ЗВО	Київський національний університет будівництва і архітектури			
Тема (українською та англійською)	Культурно-просвітницький центр у місті Києві Cultural And Educational Center In Kyiv			
Освітній ступінь	Бакалавр			
Факультет	Архітектурний			
Випускова кафедра	Дизайну архітектурного середовища			
Спеціальність	191 «Архітектура та містобудування»			
Освітня програма	Архітектура та містобудування			
Керівники	Доц. Зінов'єва Олена Сергіївна			
Обсяг роботи:	<i>пояснювальна записка, с.</i>	<i>розділів</i>	<i>креслень формату А1</i>	
	68	8	6	
Розділ 1. Завдання на проектування	Визначено перелік та площу приміщень, їх функціональне зонування.			
Розділ 2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	Проведено аналіз 7 прикладів мистецьких і освітніх об'єктів світового досвіду та 5 прикладів вітчизняного з виявленням актуальних тенденцій.			
Розділ 3 Містобудівне обґрунтування	Досліджено історію території, ситуацію. Подано функціональне зонування, техніко-економічні характеристики, проаналізовано пішохідний, транспортний рух та рівень озеленення території.			
Розділ 4. Архітектурно-планувальне рішення	Проаналізовано функціональне зонування, об'ємно-просторову композицію будівлі.			
Розділ 5. Дизайн інтер'єру	Розробка дизайну зони кафе на другому поверсі, описана основна ідея інтер'єру.			
Розділ 6. Конструктивне рішення	Детальний розбір конструктивної системи: монолітно-каркасна система, радіальне розміщення колон із кроком 7,2 м, вигнута криволінійна форма покрівлі центрального об'єму, сформовані зовнішні стіни під додатнім та від'ємним кутом нахилу.			
Розділ 7. Інженерне обладнання	Передбачено централізоване теплопостачання від міських теплових мереж із можливістю резервного підключення до локального джерела тепла. Будівництва вентиляції на базі припливно-витяжної механічної вентиляції з рекуперацією тепла. Передбачена система водопостачання, що підключена до міських водопровідних мереж, внутрішня каналізаційна мережа водовідведення. Для зливових вод передбачена система зовнішнього дощового водовідведення з плоскої покрівлі.			
Розділ 8. Охорона праці та навколишнього середовища	Заходи з охорони праці під час будівництва, в експлуатаційний період. Проаналізовано відстань до пожежної частини.			

<i>Висновки по роботі:</i>	У рамках проєкту створення Культурно-просвітницького центру у місті Києві було розроблено комплексне архітектурно-планувальне рішення, яке враховує потреби сучасного освітнього простору, специфіку міського середовища та актуальні принципи організації простору. Об'єкт розташований у частині міста з добре розвинутою інфраструктурою та зручним транспортним сполученням. Запропонована концепція поєднує естетичність, функціональність і енергоефективність, створюючи комфортні та інклюзивні умови для творчого розвитку молоді.
----------------------------	---

Ключові слова: громадська будівля, культура, архітектура.

Keywords: public building, culture, architecture

Здобувач: _____ / А.Т. Гуцуляк /
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник: _____ / О.С. Зінов'єва /
(підпис) (прізвище та ініціали)

“ ___ ” _____ 2025

ЗМІСТ

1. Завдання на проектування	7
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду	12
3. Містобудівне обґрунтування	39
3.1. Історична довідка по території забудови	39
3.2. Містобудівна ситуація	40
3.3. Опис генерального плану	42
3.3.1. Функціональне зонування території	42
3.3.2. Рух пішоходів і транспорту	43
3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	44
4. Архітектурно-планувальне рішення	45
5. Дизайн інтер'єру.....	51
6. Конструктивне рішення	53
7. Інженерне обладнання	55
7.1. Теплогазопостачання і вентиляція	55
7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	55
8. Охорона праці та навколишнього середовища	57
Список використаних джерел	60
Додатки:	63
• Усі креслення проєкту	63
• Довідка про перевірку роботи на плагіат	68

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
на засіданні кафедри
Дизайну архітектурного
середовища
зав. каф., д. арх., професор
Тімохін В. О. _____

Студент Гуцуляк А. Т.

Група АРХ-21-5

Керівник О.С. Зінов'єва

Тема дипломної роботи Культурно-просвітницький центр у місті Києві

1. Вихідні матеріали (ДБН В.2.2-16:2019 “Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади”, ДБН В.2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд, ДБН В.1.1.7:2016 Пожежна безпека об’єктів будівництва, ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди. Основні положення)
2. Ситуаційний план (рис.1.1)
3. Топооснова ділянки (рис.1.2)
4. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
План першого поверху			
1.	Тамбур	20	2
2.	Кімната охорони	20	1
3.	Гардероб	70	2
4.	Клас скульптури	80	2
5.	Клас живопису	80	2
6.	Клас хору	55	1
7.	Клас музичного мистецтва	40	1
8.	Клас лінгвістики	40	1
9.	Клас мистецтва фотографії	90	1
10.	Клас декоративно-прикладного мистецтва	40	2
11.	Зал для танцю	180	1
12.	Роздягалня	40	2
13.	Санвузол 1	50	1
14.	Санвузол 2	40	1
15.	Комора	14	4
16.	Майстерня кераміки	90	1
17.	Художня крамниця	95	1

18.	Коридори	625	1
19.	Внутрішній дворик	370	2
20.	Центральний простір гнучкої структури	1400	1
21.	Фойє	470	1
22.	Багатофункціональний зал	920	1
23.	Конференц-зала	930	1
24.	Виставковий зал змінної композиції	1740	1
	Всього	7500	
План другого поверху			
25.	Клас хору	50	1
26.	Клас музичного мистецтва	50	1
27.	Клас лінгвістики	50	1
28.	Клас мистецтва фотографії	60	1
29.	Художня майстерня	50	1
30.	Клас живопису	50	1
31.	Клас ліпки	50	1
32.	Виробнича зона кафе	230	1
33.	Кафе	140	1
34.	Зал для танцю	180	1
35.	Роздягальня	40	2
36.	Комора	16	2
37.	Художня крамниця	90	1
38.	Санвузол 1	50	1
39.	Адміністративна зона	340	1
40.	Санвузол 2	40	1
41.	Багатофункціональний зал	920	1
42.	Бібліотека	930	1
43.	Простір для читання	1740	1
44.	Коридори	625	1
	Всього	5701	
Укриття			
7.			
8.			
	Всього		
	Загальна площа приміщень		

5. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
  - ситуаційний план М 1:2000;
  - генеральний план М 1:1000;
  - плани поверхів М 1:200;

- фасади М 1:200;
- повздовжній та поперечний розрізи М 1:200;
- перспективне зображення будівлі;
- конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:25;
- інтер'єр характерного приміщення:
  - розгортки стін М 1:100;
  - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:100;
  - план стелі з розстановкою світильників М 1:100;
  - перспектива;
- Презентація дипломного проєкту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);
- Пояснювальна записка.

Здобувач

_____

(підпис)

А.Т. Гуцуляк

_____

(прізвище та ініціали)

Керівник

_____

(підпис)

О.С. Зінов'єва

_____

(прізвище та ініціали)

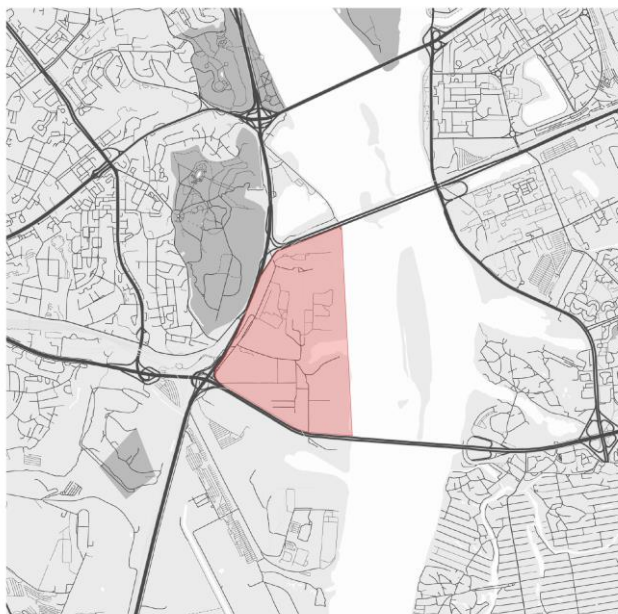

Рис. 1.1. Ситуаційний план

Рис. 1.2. Топооснова ділянки

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

1. Гімалайський центр досліджень культури та релігії в Університеті Сичуань у місті Ченду, Китай

Це архітектурний об'єкт, який поєднує сучасний дизайн з традиційними китайськими та буддійськими мотивами. Розташований у місті Ченду, Китай, центр має площу 4100 м² і був спроектований архітектурними бюро CSWADI та ZAD під керівництвом архітектора Йонга Чжена, 2016 рік (рис. 2.1.1) [17].

Рис. 2.1.1. Гімалайський центр досліджень культури та релігії в Університеті Сичуань у місті Ченду, Китай [17]

Проект натхненний традиційними китайськими садами та буддійською філософією. Основна ідея – створення гармонійного простору, де внутрішнє та зовнішнє середовище взаємодіють, сприяючи духовному досвіду відвідувачів. Це досягається через інтеграцію природних елементів, таких як внутрішні дворики, водні об'єкти та зелені насадження, що проникають у внутрішні простори будівлі.

Комплекс складається з трьох основних частин: музею, дослідницького центру та допоміжної будівлі. Музей та дослідницький центр вже побудовані та функціонують. Два L-подібні будівлі утворюють чотири внутрішні дворики: східний – вхід до музею, західний із звивистими стежками, що нагадують

класичні китайські сади, а також два бічні дворики, які слугують для прийому VIP-гостей та проведення лекцій. Ці дворики не лише забезпечують природне освітлення та вентиляцію, але й створюють відчуття безмежності в обмеженому просторі (рис. 2.1.2).

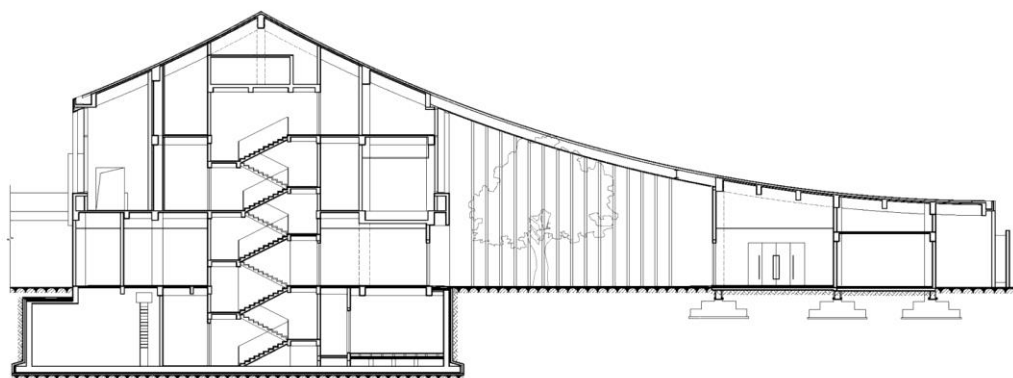

Рис. 2.1.2. Гімалайський центр досліджень культури та релігії в Університеті Сичуань, розріз будівлі [17]

Фасади будівель поєднують традиційні елементи з сучасним дизайном. Схилі дахи, характерні для традиційної архітектури Сичуані, були переосмислені в сучасному стилі, що дозволяє будівлі гармонійно вписуватися в навколишнє середовище кампусу. Матеріали фасадів обрані з урахуванням кольору та текстури, притаманних традиційним сичуанським резиденціям, що надає будівлі стриманого та елегантного вигляду. Дослідницький центр, орієнтований на ландшафтний дворик, використовує решітчасті дерев'яні стіни для забезпечення природного освітлення та вентиляції (рис. 2.1.3).

Рис. 2.1.3. Фасад будівлі з решітчастими дерев'яними стінами [17]

Будівля спроектована з урахуванням природного рельєфу місцевості, використовуючи терасування для мінімізації впливу на навколишнє середовище.

Це створює відчуття поступового підйому, символізуючи духовну подорож, характерну для гімалайських релігій. Конструктивна система базується на простій, але міцній комбінації каменю, дерева, зокрема в системі стовпів, балок та металу. Великі вікна та світлові ліхтарі дозволяють природному світлу проникати глибоко в інтер'єр, зменшуючи потребу в штучному освітленні та підкреслюючи духовну атмосферу простору.

Висновок щодо аналогу:

Цей центр є прикладом успішного поєднання традиційної архітектурної спадщини з сучасними дизайнерськими підходами, створюючи простір, що сприяє дослідженню та збереженню гімалайської культури та релігії.

2. Природний та культурний центр Чаоху у місті Хефей, Китай

Центр природної та культурної спадщини Чаоху (Chaohu Natural and Cultural Center) – це архітектурна споруда, яка виглядає як частина природи, а не окрема будівля. Його форма, матеріали та планування тісно пов'язані з ландшафтом. Розташований у місті Хефей, Китай, центр має площу 1500 м², провідний архітектор Цю Цзян, 2022 рік (рис. 2.2.1) [18].

Рис. 2.2.1. Природний та культурний центр Чаоху у місті Хефей, Китай [18]

Основна ідея – показати, як архітектура може співіснувати з природою, а не конкурувати. Форма об'єкту пов'язана з природними процесами, зокрема з

рухами черв'яків у ґрунті, які створюють підземні тунелі. Це трансформували у просторову мову: будівля виглядає так, ніби «вросла» в землю, має плавні м'які лінії, органічні форми, вигини та отвори.

Рис. 2.2.2. Отвори у поверхні будівлі [18]

Будівля має хвилясту форму, що нагадує оболонку, яка повторює рельєф місцевості, вона не має класичного розбиття на поверхи чи прямокутні зали. Це більше схоже на скульптуру: вона плавно піднімається з землі, утворюючи напіввідкриті зони, проходи, ніші та куполи (рис. 2.2.3). Простори всередині багатофункціональні (рис. 2.2.4). Є відкрита тераса, панорамні оглядові платформи, басейни з водою, які віддзеркалюють небо та саму будівлю – це ще більше підсилює відчуття природного середовища. Частина простору заглиблена в землю, створюючи ефект печер або природних укриттів.

Рис. 2.2.3. Природний та культурний центр Чаоху, розріз будівлі [18]

Фасади будівлі поєднують бетонні поверхні з овальними, нерегулярними отворами, які створюють гру світла всередині. Ці прорізи – як вікна в скелі або природні отвори в печерах – дозволяють простору «дихати» (рис. 2.2.2).

Рис. 2.2.4. Інтер'єр культурного центру [18]

Основна конструкція будівлі виконана зі сталеві рами, що дозволяє формувати великі прольоти та забезпечує необхідну гнучкість для створення складних форм. Зовнішня оболонка створена з армованих композитних матеріалів (склопластик з бетоном), які легко набувають органічних форм. Покрівля будівлі озеленена, що не лише покращує теплоізоляцію, але й сприяє інтеграції споруди з навколишнім ландшафтом.

Висновок щодо аналогу:

Природний та культурний центр Чаоху – це символ «м'якої» архітектури майбутнього, яка не домінує над природою, а гармонійно вплітається в неї, створюючи простір для роздумів, досліджень і відчуттів, що прагне надихати не через візуальний ефект, а через чуттєве занурення в середовище.

3. Бібліотека та культурний центр «Дім мудрості» у місті Шарджа (ОАЕ)

Дім мудрості – сучасна бібліотека та культурний центр у місті Шарджа (ОАЕ), створений архітектурним бюро Foster + Partners, 2020 рік (рис. 2.3.1) [19].

Рис. 2.3.1. Бібліотека та культурний центр «Дім мудрості» у місті Шарджа (ОАЕ) [19]

Будівля має прямокутну форму з двома поверхами та центральним внутрішнім двориком, що забезпечує природне освітлення та вентиляцію. На першому поверсі розташовані виставкові зали, архів, читальні зали, дитячий освітній простір та кафе. Другий поверх містить підвісні «капсули» для індивідуальної та групової роботи, зони для читання, молитовну кімнату та простір для жінок.

Будівля оснащена 15-метровим навісом, що захищає фасади від сонця. Фасади виконані з прозорих матеріалів та оснащені перфорованими алюмінієвими екранами різної щільності, які фільтрують сонячне світло (рис. 2.3.2). На нижньому рівні встановлені рухомі бамбукові екрани, які користувачі можуть регулювати для забезпечення приватності або контролю світла.

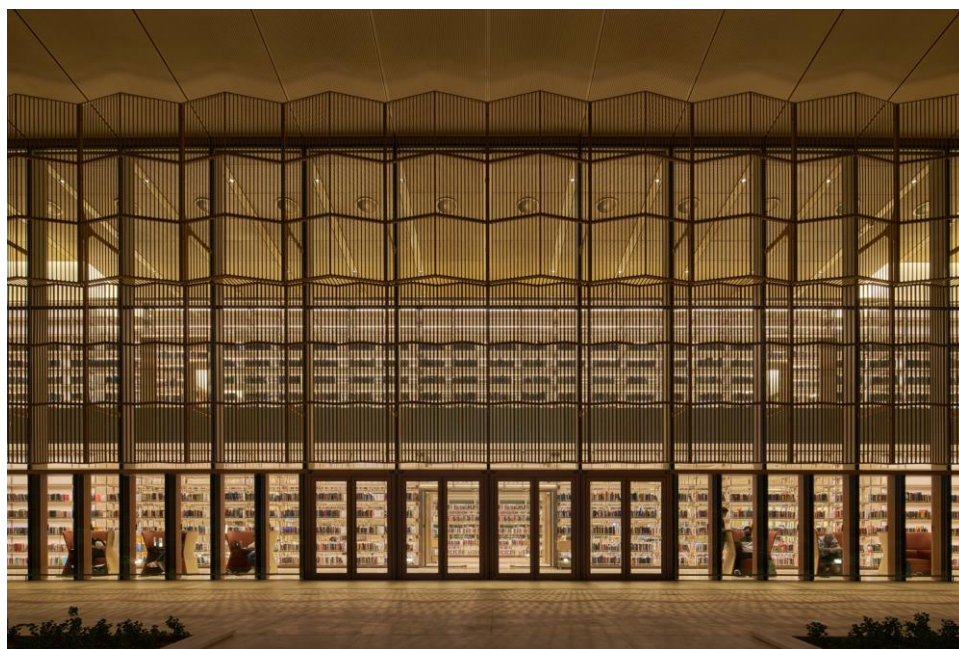

Рис. 2.3.2. Фасад будівлі оснащений перфорованими алюмінієвими екранами [19]

Чотири ядра будівлі виконують несучу функцію – вони підтримують «плаваючий» дах і містять технічні, службові приміщення (рис. 2.3.3). Завдяки цьому внутрішній простір вільний від колон, що створює ефект легкості й безмежності. Дах – сталева конструкція з широкими виносками, облицьована панелями з алюмінію.

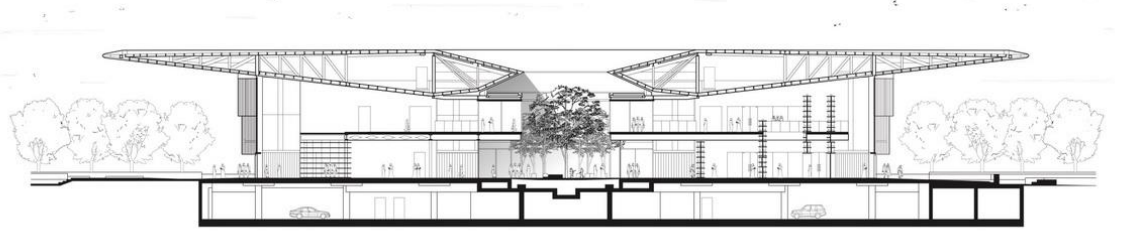

Рис. 2.3.3. Бібліотека та культурний центр «Дім мудрості», розріз будівлі [19]

4. Культурний центр району Конан у місті Ніїгата, Японія

Культурний центр району Конан у місті Ніїгата, Японія створений японським архітектором Чіакі Араї та його бюро Chiaki Arai Urban and Architecture Design, 2012 рік. Він поєднує театр, бібліотеку, місцевий музей та громадський центр (рис. 2.4.1) [20].

Рис. 2.4.1 Культурний центр району Конан у місті Ніїгата, Японія [20]

Головна особливість – спільне проектування з громадою. Тут організують воркшопи.

Планування будується навколо центрального внутрішнього коридору, який називається «Поперечна вулиця» (рис. 2.4.2). Він поєднує всі основні зони: бібліотеку, театр, музей і багатофункціональний громадський центр. Кожен функціональний блок має відкриту межу з цим коридором. Простори текучі, адаптивні.

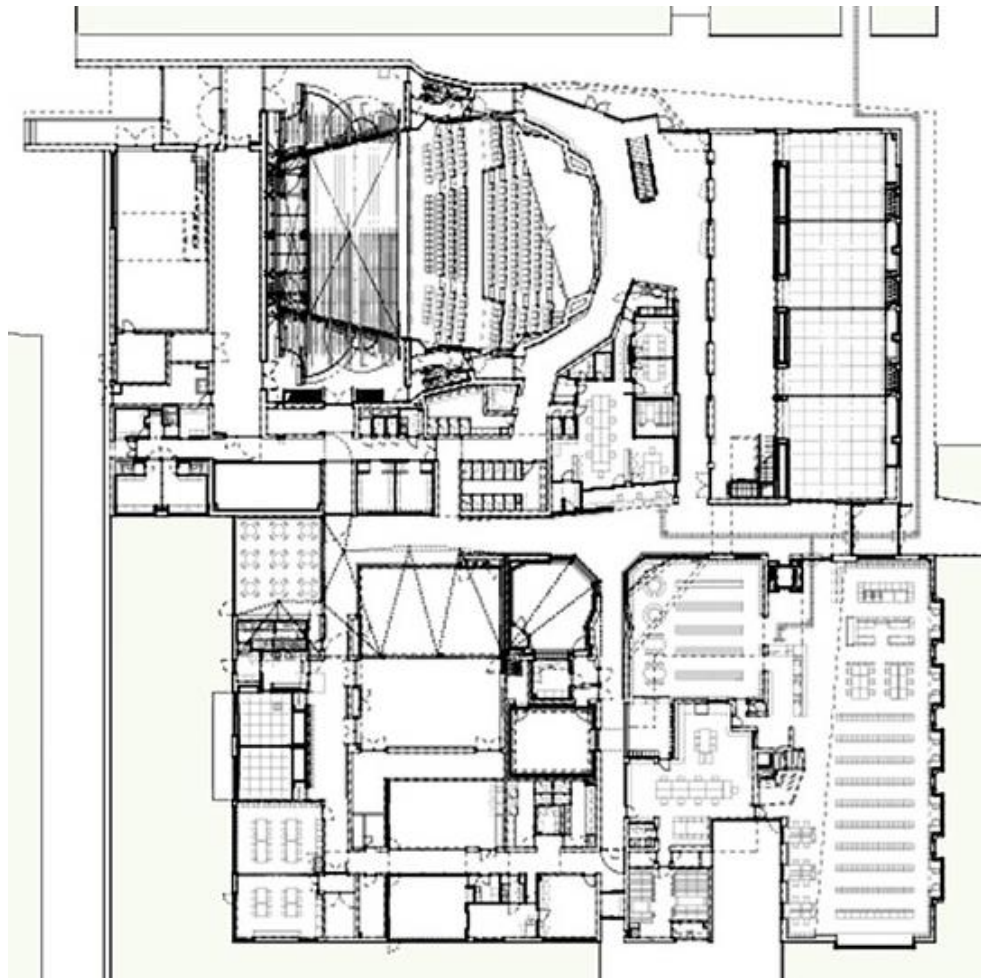

Рис. 2.4.2. План 1-го поверху [20]

Фасади будівлі виконані з необробленого бетону з характерними тріщинами та отворами. Ці елементи сприяють природній вентиляції та освітленню інтер'єрів (рис. 2.4.3). Використовуються мідні панелі на зовнішніх стінах, які додають контрасту до бетонної структури.

Об'єкт має монолітну бетонну конструкцію, що дозволяє реалізувати складні просторові форми. Особливу увагу приділено театральному залу, який вміщує понад 400 людей. Стеля й стіни залу мають 7000 отворів різного діаметру, таким чином продумане акустичне рішення. Отвори допомагають рівномірно розсіювати звук. Зал має систему змінної глибини сцени завдяки рухомим панелям.

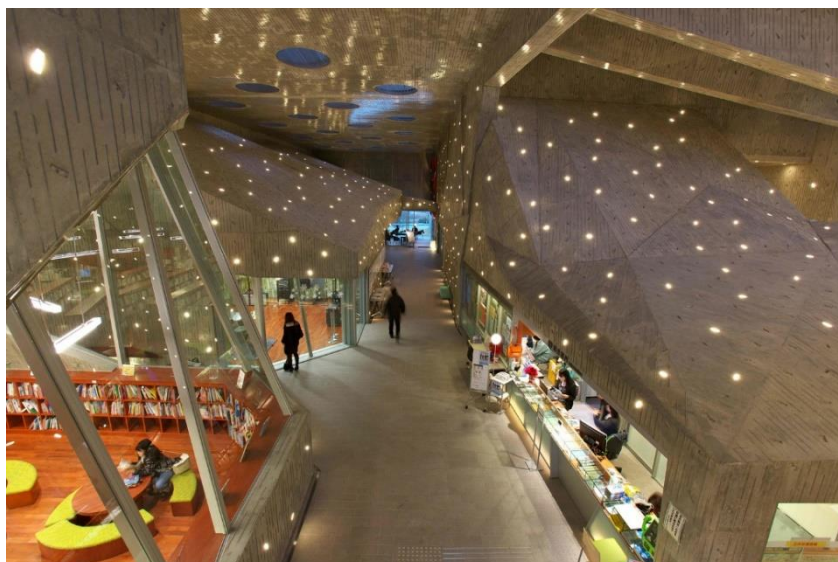

Рис. 2.4.3. Інтер'єр культурного центру [20]

Висновок щодо аналогу:

Культурний центр району Конан у місті Ніїгата – це зразок глибоко емпатійної архітектури, яка ставить у центр людину й громаду. Вона створена разом з людьми й для людей, з урахуванням місцевої культури, ритму життя й потреб.

5. Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi у Гуйчжоу, Китай

Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi у Гуйчжоу, Китай, площею 2569 м² був завершений у 2021 році та спроектований студією West-line, провідні архітектори Наобо Wei, Jingsong Xie (рис. 2.5.1) [21].

Рис. 2.5.1. Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi у Гуйчжоу, Китай [21]

Архітектура передає образ монолітної, земної форми, яка ніби виростає з ландшафту.

Будівля триповерхова, із вільною планувальною структурою, сформованою за принципами групового композиційного блоку — подібно до традиційної просторової організації поселень у гірських районах (рис. 2.5.2). Основні функціональні зони (виставкові простори, інформаційно-туристичний блок, зона відпочинку) розміщені в межах двох ядрових об'ємів, які забезпечують вертикальні та горизонтальні комунікації. Дах спроектований як плоска монолітна горизонталь, з чотирьох боків увігнутий дугою.

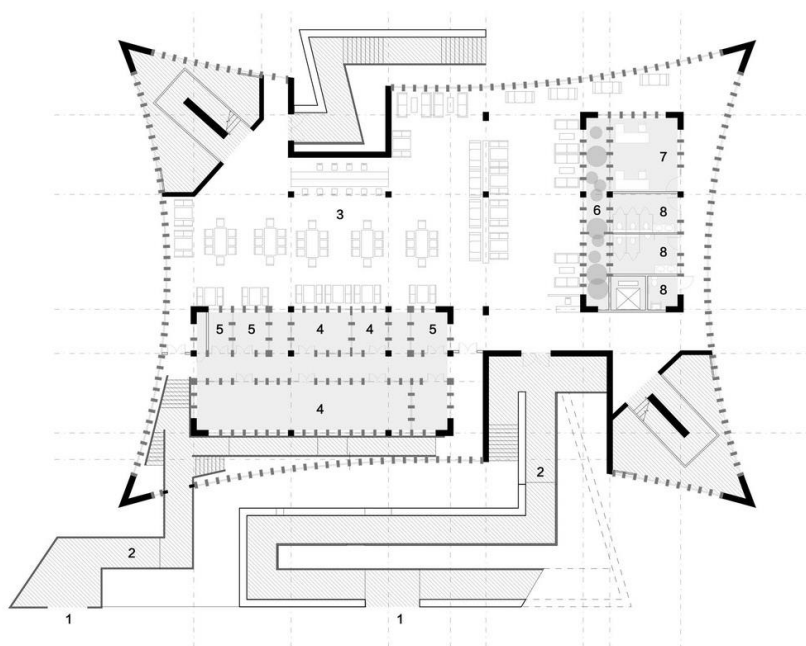

Рис. 2.5.2. Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi, план 1-го поверху [21]

Центральним елементом планувальної структури є внутрішній атриумний дворик, відкритий до неба, з підвісними ліхтарями, що задають візуальну домінанту й підтримують ритуальний характер простору (рис. 2.5.4) .

Фасади реалізовані через монолітну оболонку з оголеного бетону, збагаченого місцевим піском, що надає текстурі ефект деревини. Для опалубки використано перероблені дошки.

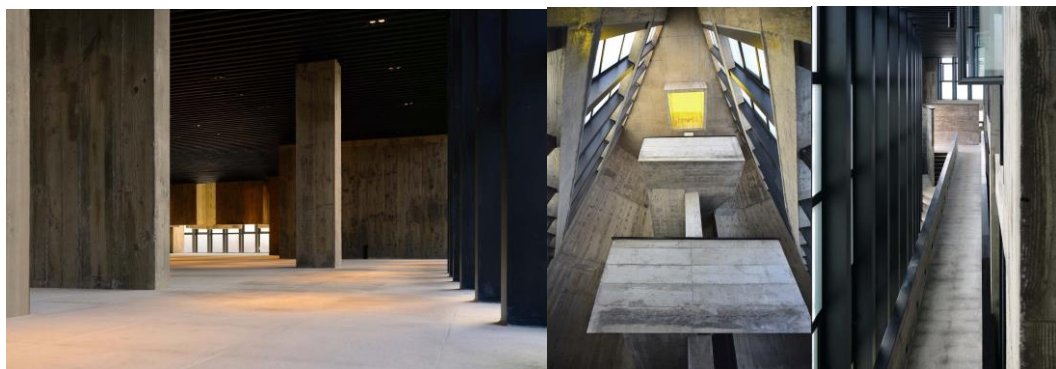

Рис. 2.5.3. Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi, фрагменти внутрішнього простору [21]

Фасади акцентовані глибокими прорізами з темними металевими рамами, що формують контрастну межу між інтер'єром і ландшафтом

Несуча структура виконана за схемою монолітного каркасного бетону, де частина елементів — несучі стіни, що одночасно виконують функцію теплової інерції та акустичного екрана. В об'ємі відсутні надлишкові опорні елементи, що дозволяє формувати просторову свободу інтер'єрів.

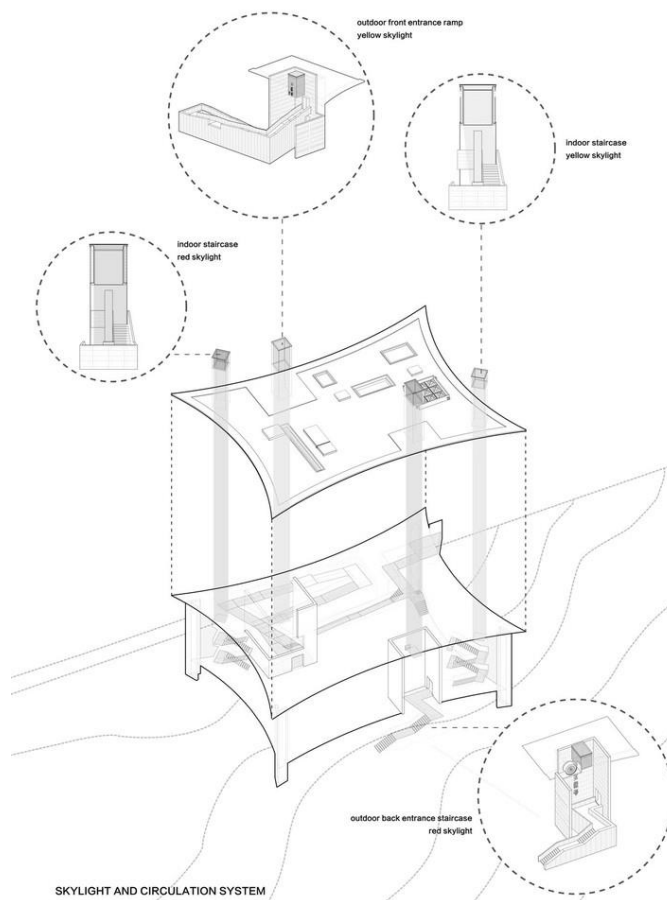

Рис. 2.5.4. Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi, схема [21]

Висновок щодо аналогу:

Культурний та туристичний центр Cuisuba Yi – це зразок архітектури, що втілює синтез локальної ідентичності, природного контексту та сучасного проектного підходу. Об'єкт втілює принципи «архітектури місця», де середовище не лише задає форму, а й наповнює її культурним і духовним змістом.

6. Дім культури провінції Намюр, Бельгія

Дім культури провінції Намюр, Бельгія, площею 8560 м², спроектований Віктором Буржуа та збудована на початку 1960-х років, будівля потребувала реконструкції у 2019 році. Провідний архітектор Філіп Самін (рис. 2.6.1) [22].

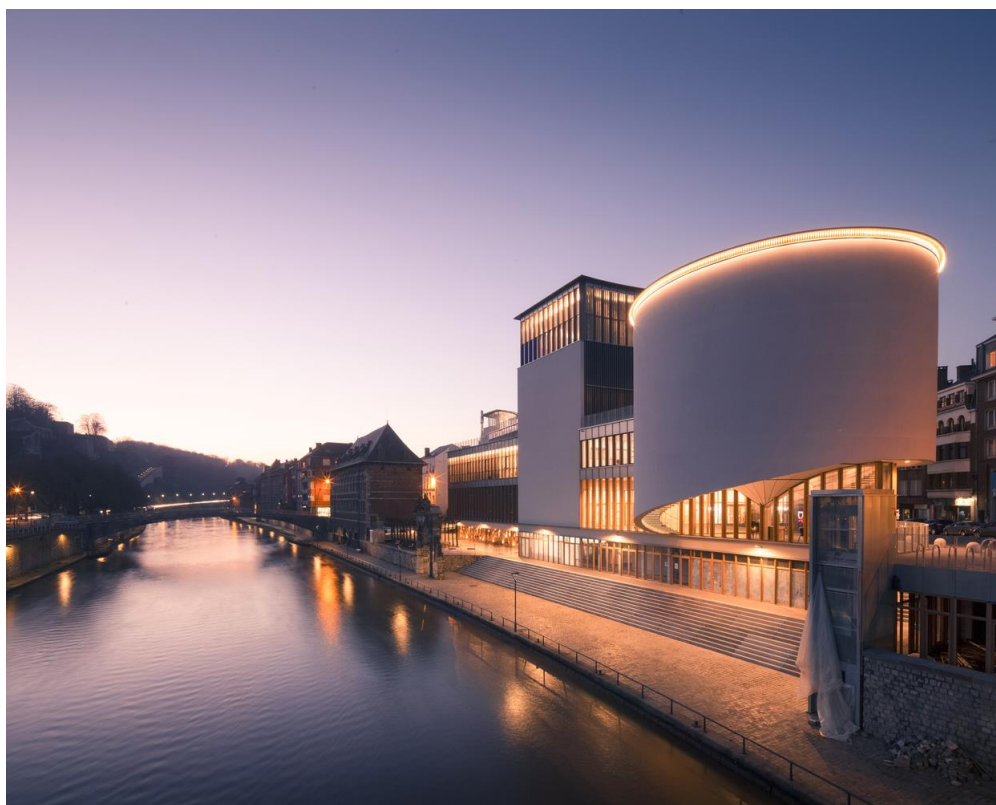

Рис. 2.6.1. Дім культури провінції Намюр, Бельгія [22]

Архітектурна концепція базується на ідейному переосмисленні модерністської типології будівлі культури. Особливу роль у концепції відіграє просторова відкритість, підключення до міського середовища та активізація річкової набережної як публічного простору.

Комплекс складається з кількох функціональних об'ємів, які логічно об'єднані в єдину систему: основний прямокутний блок (4 поверхи), орієнтований фасадом до річки Самбр; вигнутий п'ятиповерховий об'єм — так званий «круасан», що створює пластичний контрапункт загальній прямолінійності структури; новий циліндричний об'єм на сході («циліндр носа») виконує роль головного входу й візуального акценту (рис. 2.6.2).

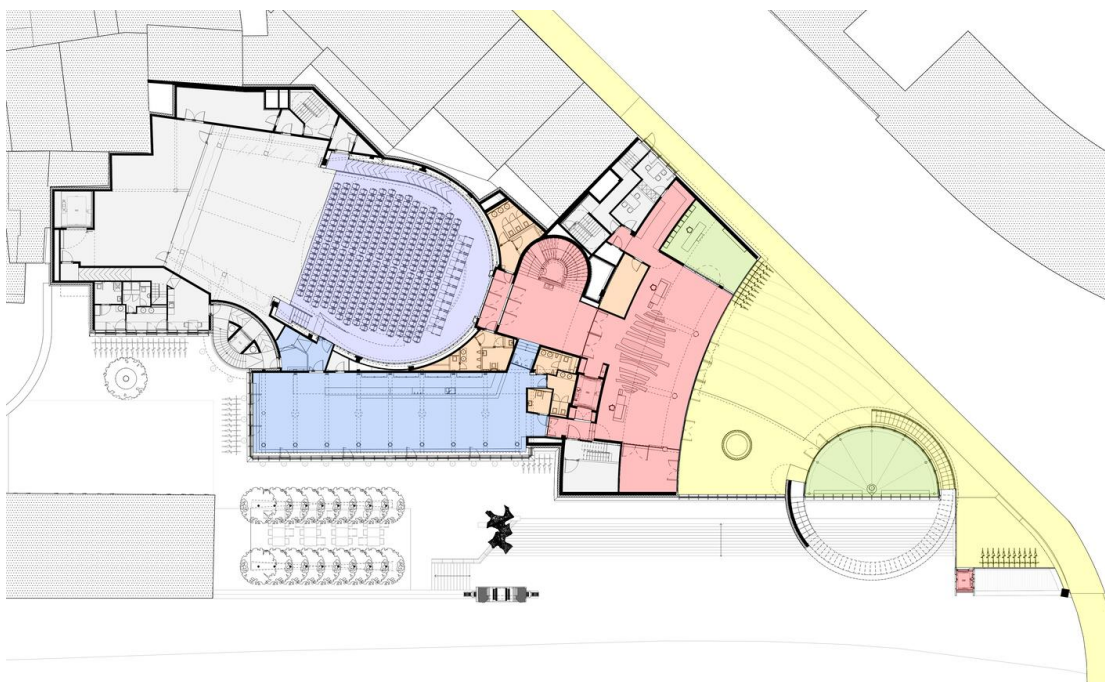

Рис. 2.6.2. Дім культури, план 1-го поверху [22]

Загалом будівля функціонує як вертикальний та горизонтальний культурний хаб: виставкові зали, театральні сцени, багатофункціональні зони, коворкінг-простори, адміністративні та освітні приміщення розподілені по поверхах з чіткою логістикою та доступом.

В центрі композиції — фойє, з якого організовано всі основні маршрути. Додано антресольний рівень над головним театральним залом, що дозволяє розширити простір без порушення пропорційної гармонії (рис. 2.6.3).

Фасадна система поєднує скло, металеві навіси й вертикальні жалюзі, що виконують не тільки сонцезахисну, а й архітектурно-пластичну функцію. Це приклад сучасного підходу до енергозбереження: фасад динамічно реагує на сонячну активність і одночасно підкреслює геометрію об'ємів. Стратегічно

розташовані панорамні вікна інтегрують природне освітлення у глибину простору.

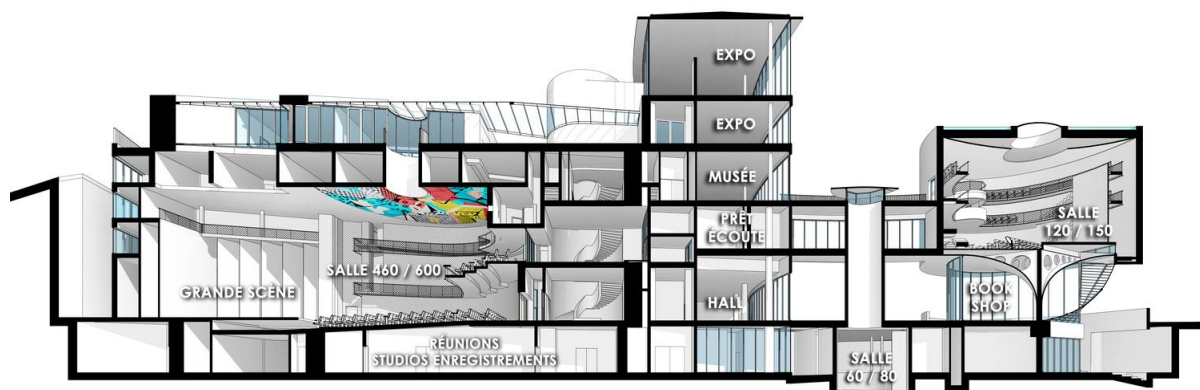

Рис. 2.6.3. Дім культури, розріз [22]

Конструктивна схема базується на монолітному залізобетонному каркасі, що забезпечує універсальність інтер'єру та можливість швидкої трансформації простору. Завдяки цьому система легко адаптується до різних функцій: виставкових, театральних, адміністративних тощо.

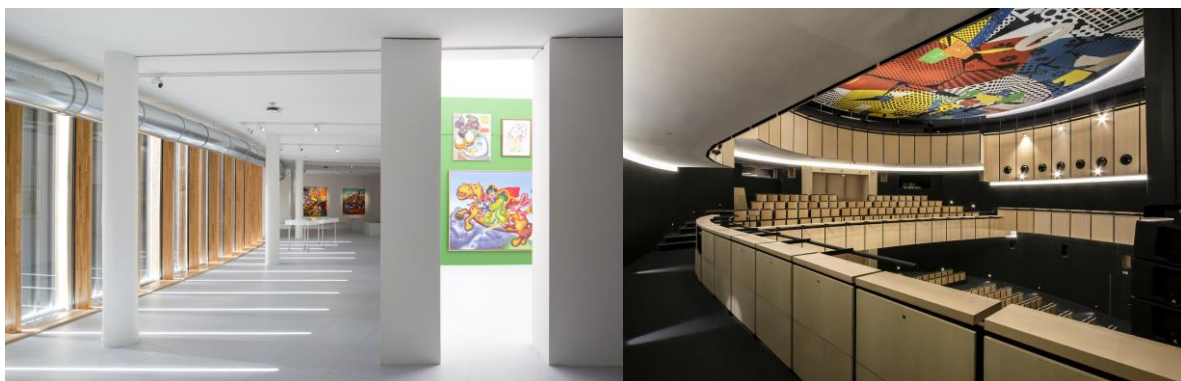

Рис. 2.6.4. Дім культури, фрагменти інтер'єру [22]

Висновок щодо аналогу:

Дім культури провінції Намюр – це приклад культурного центру, що поєднує глибоку повагу до архітектурної спадщини модернізму з новітніми просторовими й технічними підходами. Реконструкція та оновлення проєкту були здійснені з максимальною увагою до контексту, композиційної цілісності та потреб громади. Архітектура об'єкта — це виважене поєднання стриманості, гнучкості й елегантності, з орієнтацією на відкритість та взаємодію.

7. Культурний центр Ататюрка у Стамбулі, Туреччина

Культурний центр Ататюрка у Стамбулі, Туреччина, реконструйований у 2021 році, провідний архітектор Мелкан Гюрсель-Мурат Табанлиоглу (рис. 2.7.1) [23].

Рис. 2.7.1. Культурний центр Ататюрка у Стамбулі [23]

Комплекс організовано як багат шаровий функціональний ансамбль. Відвідувач, входячи з площі, потрапляє до великого атриуму-фойє, який веде до: головної оперної зали, інтегрованої у центральну керамічну сферу; театру, концертної сцени, кінозалу — автономних об'ємів з окремими входами; галереї сучасного мистецтва, відкритої до площі скляним фасадом; камерних залів, навчальних класів, дитячого центру мистецтв, ресторанів. Зони трансформуються, є прямий перехід до бібліотеки та університету — створюється культурний коридор.

Фасад, що виходить на площу має рівномірну сітку з вертикальними ритмами, використовуються високоякісні алюмінієві профілі, вставки з анодованого металу та енергозберігаюче скління. Особливу роль відіграє велика червона керамічна сфера, яка не тільки виконує функцію об'єму концертної зали, а й є емблемою комплексу — вона метафорично вказує на теплоту, мистецтво, пульсацію життя, а також на тектоніку внутрішнього ядра.

Рис. 2.7.2. Культурний центр Ататюрка, фрагмент фасаду [23]

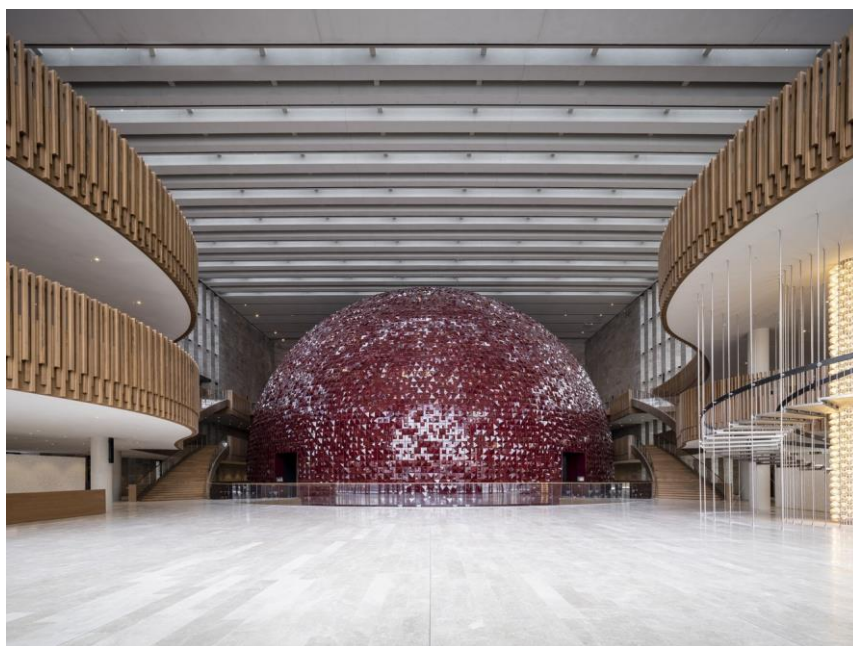

Рис. 2.7.3. Культурний центр Ататюрка, центральна керамічна сфера [23]

Конструктивна схема об'єкта — це монолітний залізобетонний каркас, адаптований до складної функціональної сітки. Унікальною інженерною особливістю є конструкція сферичної зали: керамічний кожух фіксується на сталевій просторовій решітці, що дозволяє мінімізувати точки опори.

Усі глядацькі зали обладнані найсучаснішими сценічними механізмами.

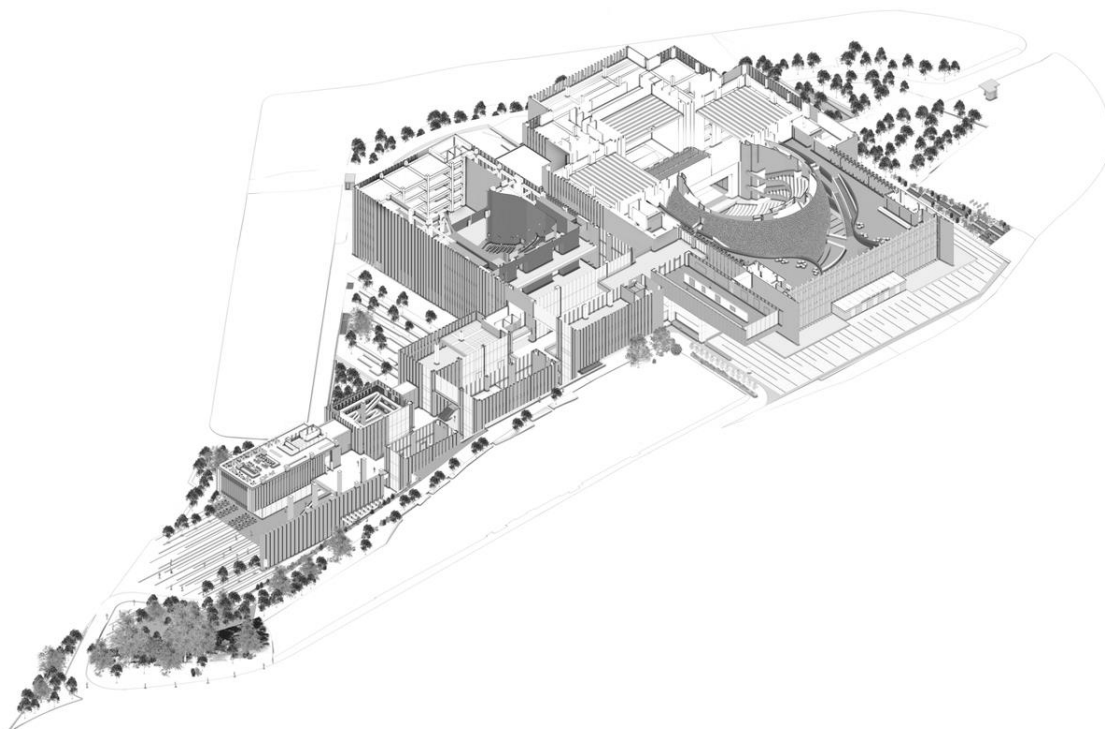

Рис. 2.7.4. Культурний центр Ататюрка, перспектива [23]

Висновок щодо аналогу:

Культурний центр Ататюрка – це знаковий приклад сучасної інтерпретації культурної архітектури, що ґрунтується на спадщині модернізму та міській пам'яті, але реалізована мовою XXI століття. Кожен елемент — від фасадної решітки до сцени — має свою функцію, символіку і сучасну технічну реалізацію. Це простір, який не лише демонструє мистецтво, а й сам є витвором культурної інженерії, що поєднує минуле з майбутнім у найприродніший спосіб.

8. Центр сучасного мистецтва М17 Переосмислення у Києві, Україна

Центр сучасного мистецтва М17 Переосмислення у Києві, Україна, у 2018 році було зроблено редизайн центру. Центр має площу 2000 м², архітектори: Dmytro Aranchii Architects (рис. 2.8.1) [24].

Геометричний мотив, що базується на розгорнутому під кутом квадраті, нагадує про творчість Казимира Малевича й формує основу декоративного патерну.

Планувальна структура залишається сталою: чіткий прямолінійний об'єм, зручний для організації експозицій.

Рис. 2.8.2. Центр сучасного мистецтва М17 Переосмислення у Києві [24]

Виставковий простір займає близько 1200 м², що дозволяє реалізовувати проекти різного масштабу — від камерних інсталяцій до міжнародних виставок.

Зовнішня поверхня оформлена у вигляді плит із металу з наскрізними отворами, які утворюють складний, проте ритмічний орнамент. Ці прорізи — це видозмінені квадрати, що формують сітку, яка поступово змінює масштаб — від дрібного «пікселя» до великого вікна.

Рис. 2.8.3. Центр сучасного мистецтва М17 Переосмислення, план 1-го поверху [24]

Особливість фасаду — контраст у сприйнятті вдень і вночі. У денний час — це стримана геометрія на поверхні; увечері — підсвічування зсередини надає будівлі життєвого імпульсу, перетворюючи її на світлову інсталяцію.

Основна конструкція будівлі залишилася незмінною: монолітний залізобетонний каркас дозволив реалізувати зовнішнє оновлення без кардинальних змін. Нова оболонка — додатковий шар, що монтується окремо на металеву підконструкцію. Це дає змогу не лише легко обслуговувати фасад, але й створити вентиляований фасад, який покращує теплові характеристики споруди.

Рис. 2.8.4. Центр сучасного мистецтва М17 Переосмислення, мотив квадрата у композиції [24]

Характерні особливості: мотив квадрата, поверненого під кутом 45° , є центральним елементом композиції; фасадна сітка з варіативними розмірами прорізів створює глибину та ефект візуального руху; підсвітка внутрішнього шару підкреслює геометрію й надає фасаду емоційного забарвлення у вечірній час; інтерпретація візуального коду у просторі — архітектура працює як логотип, як частина айдентики.

Висновок щодо аналогу:

У результаті фасадної модернізації Центр М17 отримав новий архітектурний голос. Він говорить мовою простих форм, але складного змісту: культурна пам'ять, цифрова динаміка, впізнаваність та сміливість сучасного мистецтва. Це не просто реконструкція — це перевизначення архітектурного сенсу об'єкта через переосмислення його зовнішнього вигляду.

9. Культурний центр ім. митрополита Андрія Шептицького у Львові, Україна

Культурний центр ім. митрополита Андрія Шептицького у Львові, Україна, створений у 2015-2017 роках, має площу 6 400 м², робочий проект: AVR Development (рис. 2.9.1) [25].

Рис. 2.9.1. Культурний центр ім. митрополита Андрія Шептицького у Львові [25]

Центр задуманий як відкрита публічна бібліотека та простір міждисциплінарної взаємодії.

Будівля має лаконічну, проте продуману композицію — це просторий прямокутний об'єм із внутрішнім атриумом. Вхід організовано з боку пішохідної алеї кампусу. Центральна вісь — наскрізна візуальна перспектива через атриум на парк. Простори розташовані навколо вертикального ядра (сходи, ліфти), із чіткою логістикою: на нижніх поверхах — публічні зони (кав'ярня, конференц-зал), вище — бібліотека, читальні зали, навчальні приміщення.

Фасади витримані в контрасті скляних і бетонних площин. Західний фасад — переважно прозорий, з глибокими ламелями (алюмінієві жалюзі), що слугують як захист від сонця і символізують відкритість. Східний фасад — глухіший, з акцентом на вертикальну ритміку. Чіткість модулів, мінімалізм і

природні пропорції надають будівлі спокійного, «медитативного» вигляду. Один із ключових архітектурних прийомів — використання фасадних коробчастих елементів (глибоких об'ємних вікон) із різною глибиною винесення. Це створює цікаву гру світлотіні, підсилює тривимірність фасаду й формує рельєфну фасадну сітку. Модулі мають монотонний, але ритмічний порядок, що візуально впорядковує будівлю.

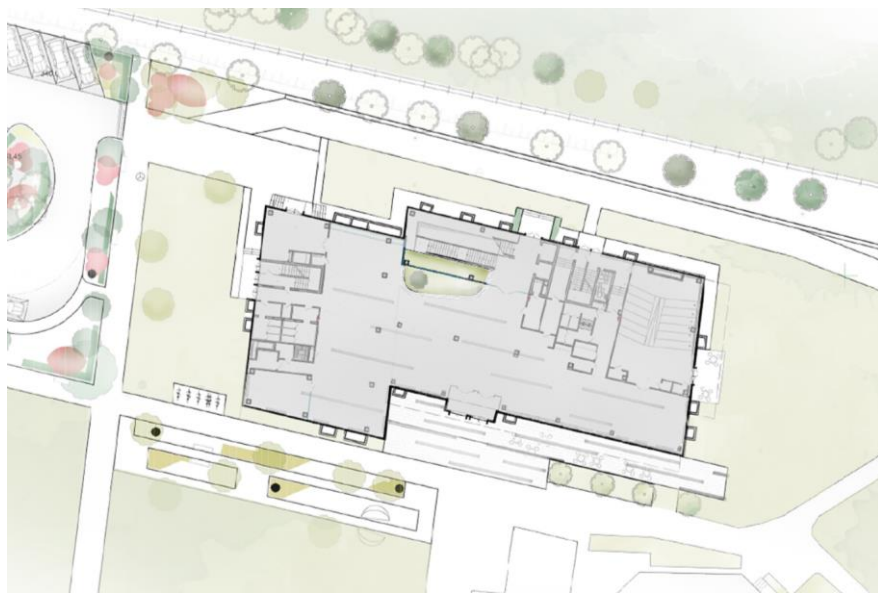

Рис. 2.9.2. Культурний центр ім. митрополита Андрія Шептицького, планування 1-го поверху [25]

Основна конструктивна схема — залізобетонний каркас з перекриттями по монолітних плитах. Таке рішення дозволяє гнучко формувати відкриті простори (особливо читальні), а також створює стійку основу для скляного фасаду. У центральній частині — просторий атриум з внутрішнім світлом, що покращує мікроклімат і робить простір «живим».

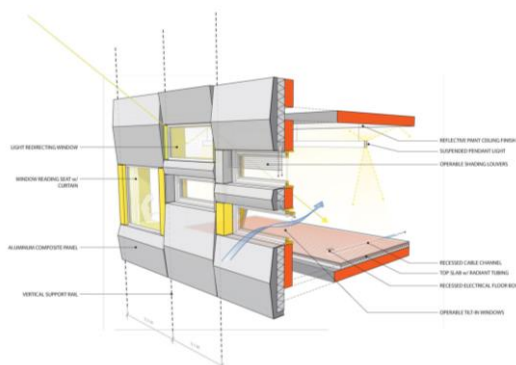

Рис. 2.9.3. Культурний центр ім. митрополита Андрія Шептицького, елементи фасаду [25]

Висновок щодо аналогу:

Центр Шептицького — це приклад глибоко осмисленої архітектури, яка балансує між академічною строгістю, відкритістю до суспільства та пошаною до спадщини. Він є символом нового академічного духу України.

10. Конгресно-виставковий центр "Парковий" у Києві, Україна

Конгресно-виставковий центр "Парковий" у Києві, Україна, побудований у 2013 році, має загальну площу – 27 800 м² (рис. 2.10.1) [26].

Рис. 2.10.1. Конгресно-виставковий центр "Парковий" у Києві, Україна
[26]

Будівля сформована як чіткий геометричний об'єм, який «розчиняється» в ландшафті завдяки скляним і відкритим просторам. Нижні рівні — повністю відкриті для публіки. Прозоре скління і великі холові простори створюють враження легкої структури, яка «пливе» над парком. Конференц-зали та виставкові площі — розташовані на середніх рівнях, з можливістю швидкої трансформації: рухомі стіни, мобільні меблі, акустичні перегородки. Верхній рівень — це не лише дах, а функціональний майданчик: тут знаходиться вертолітний майданчик і тераси, які використовують для подій на відкритому повітрі.

Фасад поєднує вертикальні металеві ламелі, що працюють як сонцезахисні екрани, і створюють ритм та динаміку; у вечірній час підсвічування цих ламелей формує персоналізовану нічну ідентичність центру; панорамне скління першого поверху відкриває інтер'єри назустріч парку, буквально «втягує» ландшафт у простір.

Центр побудований за каркасною схемою: залізобетонні колони, плити перекриття, з великими вільними прольотами — це дозволяє уникнути внутрішніх опор і забезпечує максимальну варіативність простору.

Висновок щодо аналогу:

Центр «Парковий» — це архітектура, що не просто «працює», а створює імідж, формує настрої подій і є прикладом публічної будівлі нового покоління.

11. Національний палац мистецтв «Україна» у Києві, Україна

Національний палац мистецтв «Україна» у Києві, Україна, створювався у 1960-х роках, був відкритий 17 квітня 1970, архітектори Є.Маринченко, П.Жилицький, І.Вайнер (рис. 2.11.1) [27].

Рис. 2.11.1. Національний палац мистецтв «Україна» у Києві, Україна [27]

Будівля має Г-подібну форму, що об'єднує головний вхідний вестибюль із основною залом. Основний простір — величезна зала на 3 714 глядачів. Вестибюльні зони розгорнуті амфіладою уздовж головного фасаду. Є чітка

вертикальна і горизонтальна ієрархія: нижній рівень — публічний, верхній — адміністративний, службовий. Центральний простір — зала — є композиційним ядром і емоційною кульмінацією об'єкта.

Фасад вирішено у стриманому стилі пострадянського модернізму, з елементами неокласицизму. Він має: сувору горизонтальну композицію; вертикальний ритм широких пілонів, що чергуються з глухими та зашкеленими площинами; панорамне скління першого поверху — створює візуальний контакт із навколишнім середовищем; фриз із геометричним орнаментом як відсилання до української декоративної традиції. Фасад облицьований з світлого вапняку або декоративного каменю (травертину), алюмінієві рами, скло.

Центральний вхід підкреслений широкими сходами і плоским навісом, що створює урочистий підхід.

Будівля зведена на монолітно-каркасній основі: залізобетонні рами та ригелі утворюють великі вільні прольоти — необхідні для зали без опор. Перекриття виконані по ребристим плитам, що забезпечує міцність при високих навантаженнях (сценічне обладнання, акустика).

Висновок щодо аналогу:

Палац «Україна» — це архітектурна мова державної сили й урочистості, що поєднує: класичну організацію простору; стриману, геометричну архітектуру фасадів; внутрішню емоційність інтер'єру через світло, масштаб і акустику.

Це один із найвпізнаваніших культурних об'єктів України, що пройшов крізь кілька епох і зберіг свій статус.

12. Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький арсенал» у Києві, Україна

Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький арсенал» у Києві, Україна, розташований у будівлі колишнього Київського арсеналу, яка була зведена в 1783–1801 роках за проектом архітектора Карла Йоганна Шеделя. Спочатку арсенал зводився як військовий склад зброї та боєприпасів, фортифікаційна споруда в складі Печерської фортеці.

Початок реставраційних і адаптаційних робіт під культурний центр припадає на 2003–2006 роки. Офіційне відкриття Мистецького арсеналу як культурного інститута — 2009 рік. Загальна площа Мистецького арсеналу становить приблизно 60 000 м² (рис. 2.12.1) [28].

Рис. 2.12.1. Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький арсенал» у Києві, Україна [28]

Будівля має замкнуту прямокутну структуру з внутрішнім двориком, характерну для військових фортець XVIII століття. Основний периметр сформований з чотирьох корпусів, що оточують внутрішній двір. Простори всередині — великі склепінчасті зали, що дозволяють легко трансформувати функціонал: від виставки до форуму чи театрального дійства. Внутрішній двір часто використовується як відкрита сцена або простір інсталяцій.

Система планування — анфіладна: великі послідовні зали, об'єднані проходами по головній осі, що дає змогу організувати безперервні виставкові маршрути.

Фасади — цегляні, виконані в стилі пізнього українського бароко з елементами класицизму: ритміка фасадів визначається пілястрами, нішами, симетрією вікон і порталів. Центральний вхід підкреслено арковим проїздом,

обрамленим лаконічним декором. Декоративність стримана, домінує прямолінійність і масивність, характерна для оборонних споруд.

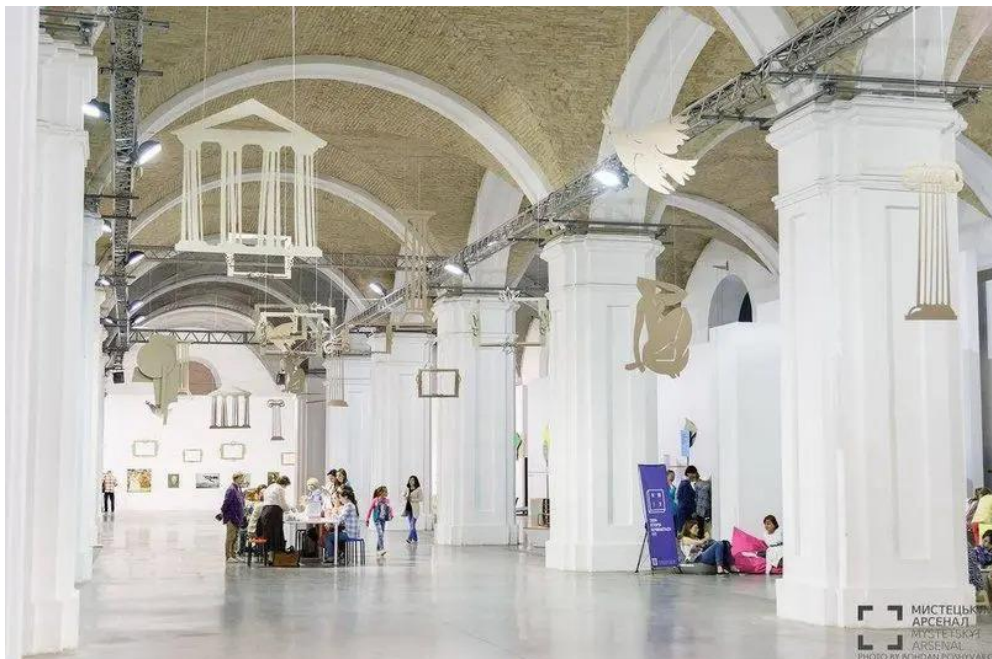

Рис. 2.12.2. Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький арсенал», внутрішній простір [28]

Будівля зведена на основі товстостінного цегляного мурування, типового для XVIII ст. Несучі стіни товщиною понад 1 м, витримують значні навантаження. Склепінчасті перекриття (циліндричні, хрестові), які забезпечують хорошу акустику та просторову виразність.

Висновок щодо аналогу:

Мистецький арсенал — це приклад того, як архітектура минулого може стати живим тілом сучасної культури. Будівля демонструє повагу до історії та силу трансформації простору через функцію. Вона зберігає свій масштаб, ритм, автентичність і при цьому повністю відповідає викликам сучасного культурного середовища.

Висновки про сучасні тенденції проєктування культурно-просвітницьких центрів:

Однією з ключових тенденцій є мультифункціональність. Простори проєктуються так, щоб трансформуватися залежно від подій — від камерних дискусій до масштабних фестивалів.

Важливою характеристикою стає інтеграція з громадським простором. Культурні центри вже не ізольовані споруди, а частина міського потоку — з прозорими фасадами, наскрізними проходами, зовнішніми амфітеатрами й вуличними сценами.

Ще одна суттєва риса — гібридність формату: поєднання культури, освіти, науки та технологій. Сьогоднішній культурний центр — це не лише галерея, а й місце для STEAM-освіти, цифрового мистецтва, стартапів та медіа-платформ.

Значна увага приділяється збереженню та адаптації історичної архітектури. Багато нових центрів створюються у старих промислових, військових або громадських будівлях. Це дозволяє зберегти цінну історичну тканину міста, надаючи їй нових функцій.

Невід'ємним елементом є сталість. Архітектура має відповідати принципам енергоефективності, екологічної безпеки, довговічності та доступності. Це стосується як використання локальних матеріалів, так і впровадження природного освітлення, вентиляції, безбар'єрного середовища.

Сучасні культурно-просвітницькі центри — це інклюзивні, відкриті, адаптивні архітектурні структури, які: формують діалог між минулим і майбутнім, сприяють не лише споживанню, а й творенню культури, стають середовищем зростання, взаємодії та натхнення для нових поколінь.

3. МІСТОБУДІВНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ

3.1. Історична довідка по територію забудови

Нижня Теличка — це урбаністична територія на правому березі Дніпра, що має багат шарову історію трансформацій. Спочатку ця місцевість була природною низовиною біля гирла річки Либідь, яку використовували як випас для худоби. Назва ймовірно походить від слова «телиця».

У XVIII–XIX століттях ця територія поступово заселялася, з'явилися цегельні майстерні, а з другої половини XIX століття — залізниця, що з'єднала її з іншими частинами міста. Це дало поштовх до формування промислової зони.

Вперше як окремий київський топонім Нижня Теличка з'явилася на мапі 1902 року, а до складу Києва увійшла у 1923 році. Протягом XX століття тут розвивалися промислові та навчальні заклади, а в 1960-70-х роках створилася промислова зона. Згодом, у 1980-х роках, садибну забудову знесли для будівництва Видубицької транспортної розв'язки. Зараз промислова зона "Теличка" стала другою за площею в Києві, а в кінці XX століття багато підприємств тут скоротили чи припинили роботу. На початку XXI століття обговорюються плани ревіталізації цієї зони (рис. 3.1) [29].

Рис. 3.1. Нижня Теличка на мапі Києва 1890 року [29]

3.2. Містобудівна ситуація

Ділянка будівництва культурно-просвітницького центру розміщується в південній частині міста Києва, Голосіївського району на території громадського центру «Нижня теличка». Навколо району пролягає: Південний міст, який тягнеться вздовж південної межі території; Дарницький міст (в тому числі і залізничний, і автомобільний); Наддніпрянське шосе; поряд знаходиться станція метро «Видубичі». Зі східної сторони ділянку оточує р. Дніпро. У південно-західній частині біля ділянки працює ТЕЦ-5. Поруч — технічні об'єкти метрополітену: вентиляційні шахти та електричні підстанції (рис. 3.2.1).

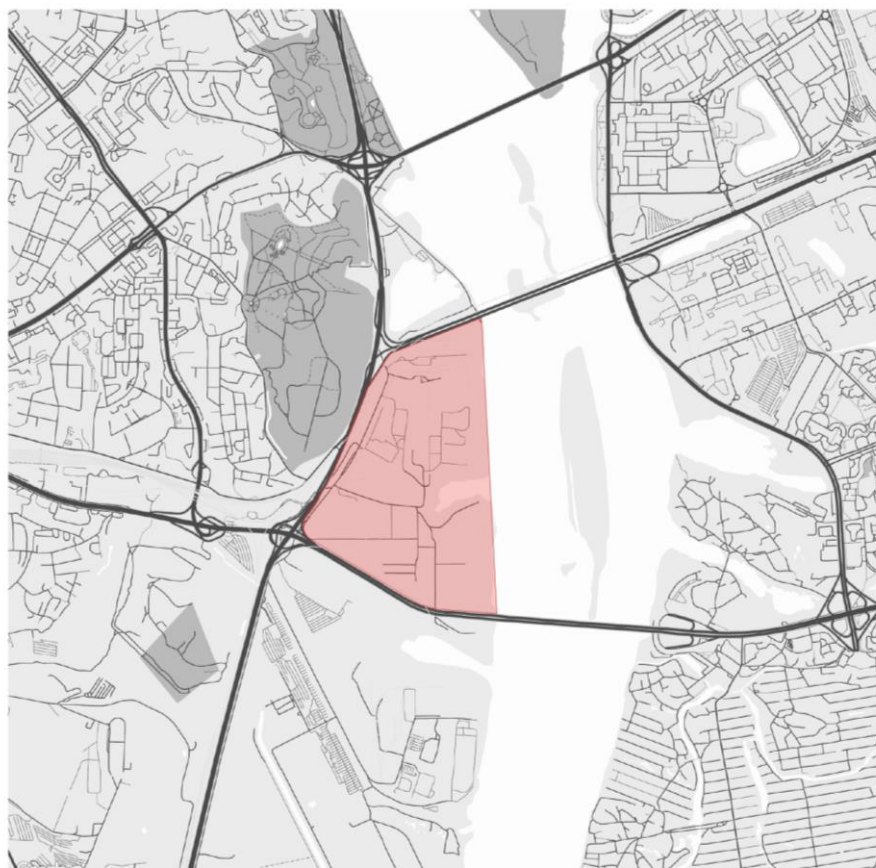

Рис. 3.2.1. Ситуаційна схема

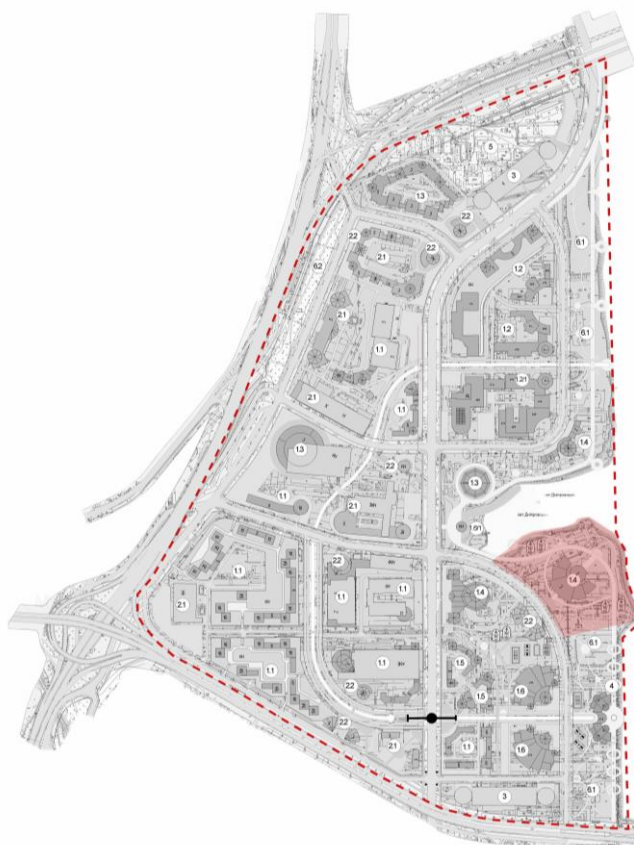

Рис. 3.2.2. Схема розміщення ділянки в межах «Нижньої Телички»

Площа території:

Площа виділеної ділянки – 6,9 га.

Характер забудови:

Нижня Теличка — це колишня промислова зона в Києві, що розташована між Видубичами та берегом Дніпра. Раніше тут переважали великі промислові підприємства, склади та залізнична інфраструктура. Сьогодні територія поступово перетворюється на сучасний міський простір зі змішаною забудовою. Тут заплановано офіси, житло, державні установи, торговельні центри та громадські простори. Забудова буде щільною, але з урахуванням відкритих публічних просторів.

Інфраструктура:

Проект передбачає розвиток велодоріжок, пішохідних вулиць, нових маршрутів громадського транспорту. Також тут планується будівництво підземних та наземних паркінгів, офісних центрів, сервісів, коворкінгів і, можливо, створення нової урядової інфраструктури.

Рекреація:

Берег Дніпра стане важливим рекреаційним ядром району. Планується створення набережної з парками, алеями, місцями для прогулянок і відпочинку. Також можливе будівництво культурних центрів, відкритих сцен, майданчиків для фестивалів або навіть невеликого яхт-клубу. Рекреація буде тісно пов'язана з водою та природою.

Характер рельєфу:

Рельєф у Нижній Теличці рівнинний, без різких перепадів висоти. Територія знаходиться в низині, прямо біля Дніпра, тож деякі ділянки можуть бути в зоні підтоплення або потребувати гідротехнічного захисту. Але це також створює простір для створення терасованих набережних, озеленення та відпочинкових зон біля води.

Тип ґрунтів:

Через близькість до річки, тут переважають піщані або супіщані ґрунти, з домішками глини. Вони не завжди стабільні для великої забудови, тож перед будівництвом потрібна інженерна підготовка — укріплення або заміна ґрунту. Оскільки це колишня промзона, існує ймовірність забруднення ґрунтів нафтопродуктами або важкими металами, тому перед початком забудови у разі потреби можлива їх очистка або рекультивация.

3.3. Опис генерального плану

3.3.1. Функціональне зонування території

Розробка функціонального зонування території відповідає містобудівним, санітарно-гігієнічним, пожежним, екологічним, ергономічним та нормативно-правовим вимогам [1],[5],[6].

Навколо будівлі сформована система озеленення, яка розділена на сегменти, організовані радіально. Ці ділянки є декоративними зонами та рекреаційними. Також знаходяться дві зони води з острівцями та мостиками, вони органічної форми, розташовані зліва та справа від головної споруди. Це декоративні водойми, які є інтерактивним простором для відпочинку та

активностей. Поруч з головним в'їздом на територію знаходиться паркувальний майданчик (рис. 3.3.1).

Рис. 3.3.1. Схема функціонального зонування ділянки

3.3.2. Рух пішоходів і транспорту

Запроектовано два входи в культурний центр, один з яких головний, має виїзд на головну дорогу. Навколо центру проходить пожежний проїзд шириною 3,5м [6]. Біля головного в'їзду розташована парковка автомобілів (рис. 3.3.2).

Рис. 3.3.2. Схема руху пішоходів та автотранспорту

Пішохідна мережа чітко організована відповідно до логіки функціонального зонування. Основна пішохідна вісь прокладена від нижнього краю ділянки до центрального входу в будівлю. Вона формує головний маршрут доступу, доповнений системою радіальних доріжок, що забезпечують зручне переміщення по всій території (рис. 3.3.3).

3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану

Генеральний план має наступні ТЕПи:

Площа території –

Площа забудови –

Площа асфальтного покриття –

Площа замощених ділянок (пішохідні доріжки, майданчики) –

Площа озеленення –

4. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ

Будівля культурного центру складається з двох основних функціональних блоків, що забезпечують реалізацію основних програмних завдань, та центрального проміжного об'єму, який виконує роль просторової і функціональної зв'язки між ними. Ці три складові формують загальну композицію об'єкта, забезпечуючи логіку внутрішнього руху та чітке зонування. Центральний об'єм має видовжену прямокутну форму у плані, що дозволяє ефективно організувати простір для транзитного переміщення від одного функціонального блоку до іншого. Крім транзитної функції, він виконує роль громадського простору з відкритою та гнучкою структурою.

У цьому об'ємі передбачені входні групи з обох фасадів, гардеробні приміщення для відвідувачів, сходово-ліфтові вузли для вертикальних комунікацій, а також простори змішаного використання — для очікування, неформального спілкування, невеликих заходів чи експозицій. Центральна частина цього об'єму безпосередньо сполучається з одним із двох внутрішніх двориків, що сприяє створенню приємного мікроклімату та візуального контакту із природним середовищем у межах будівлі.

На другому поверсі над центральною зоною передбачено кафе на 50 посадкових місць, яке орієнтоване як на відвідувачів культурного центру, так і на зовнішніх гостей. Простір кафе має зручний зв'язок із громадською зоною, а також види на внутрішній дворик. У центральному об'ємі другий поверх організований переходами у вигляді мостиків, що забезпечують внутрішню комунікацію між протилежними частинами будівлі, які мають різну висотність другого поверху, одночасно створюючи додаткову архітектурну динаміку у просторі.

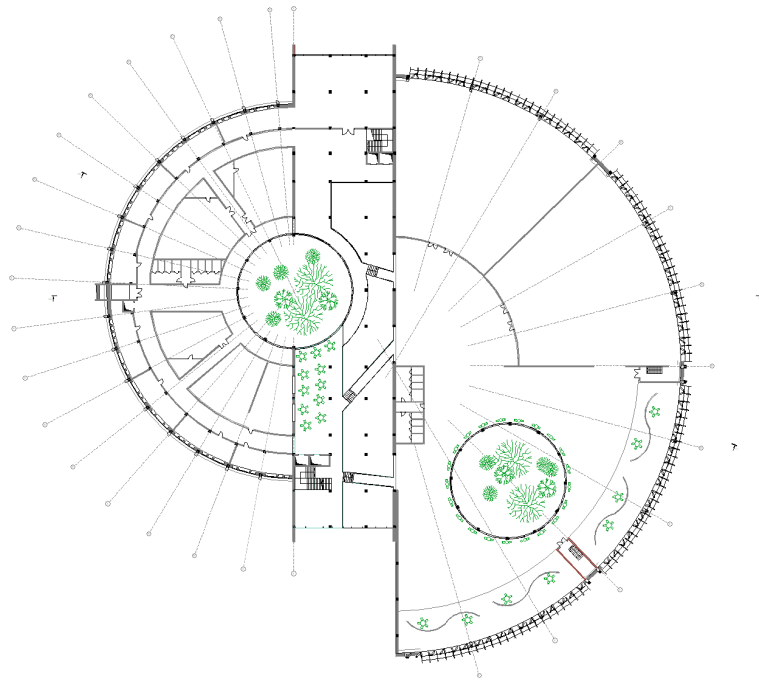

Рис. 4.1. План підвалу (укриття)

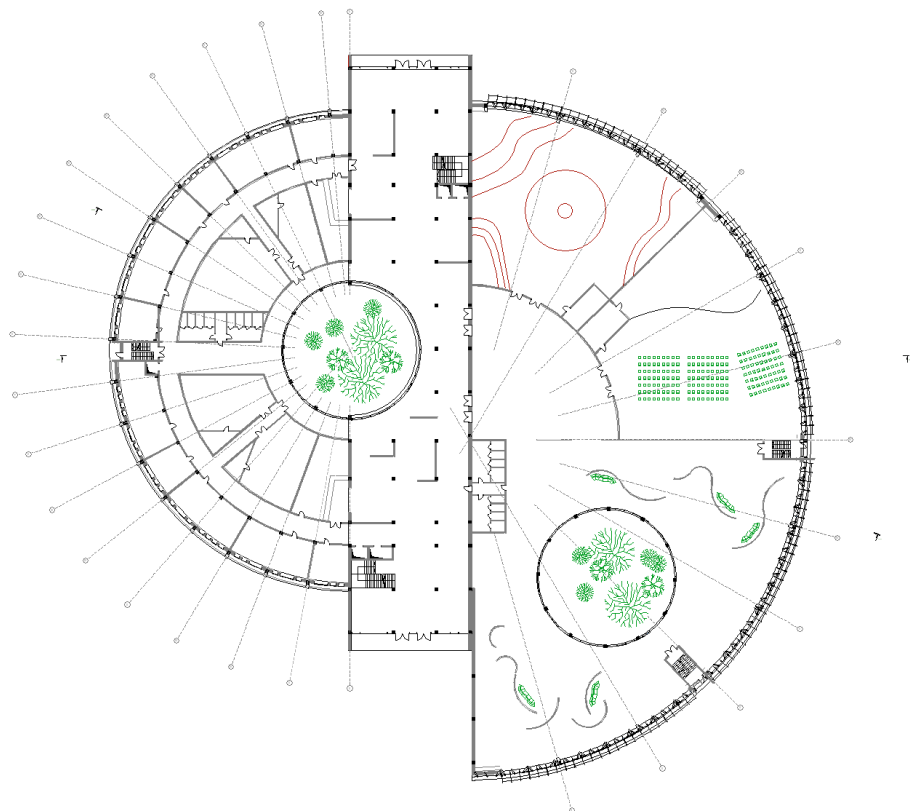

Рис. 4.2. План 1-го поверху

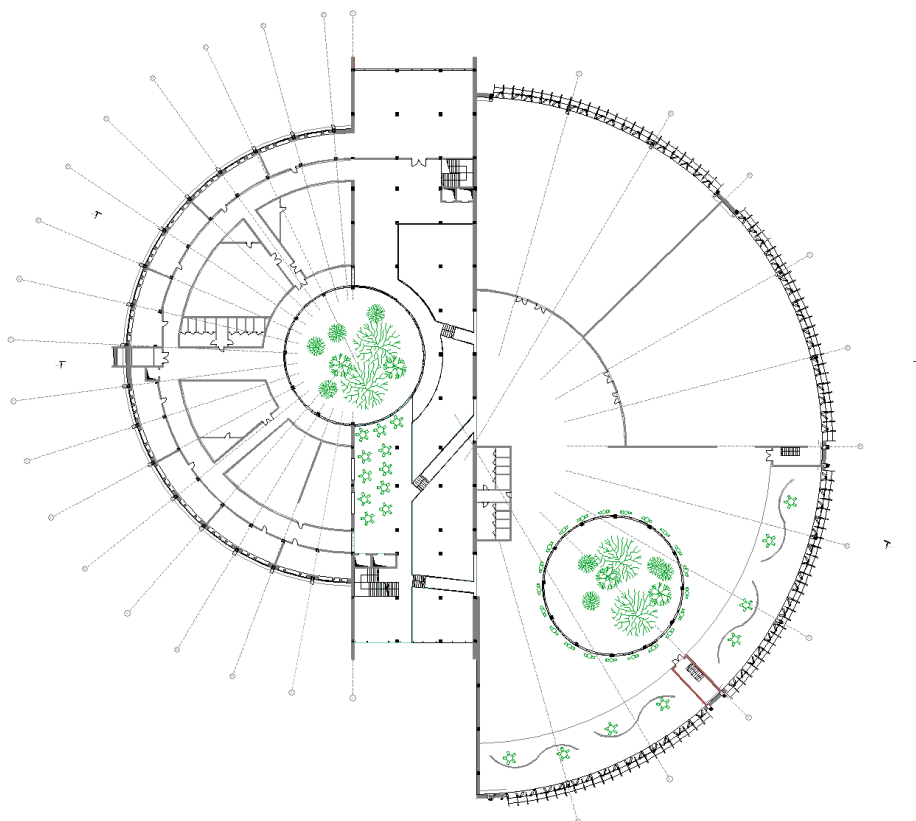

Рис. 4.3. План 2-го поверху

Основні функціональні блоки розташовані симетрично по боках від центрального об'єму, утворюючи конфігурацію у вигляді двох півкіл, які органічно обгортають внутрішні відкриті простори. Менша частина цього об'ємного рішення призначена для розміщення приміщень групових занять різної площі, які орієнтовані як на зовнішню стіну, так і на внутрішній дворик, що забезпечує природне освітлення та зоровий контакт із зеленим простором. Також у цьому блоці передбачено розміщення виробничої зони кафе, з приміщеннями кухні, підсобними кімнатами та окремим технічним виходом для обслуговування.

Більша частина функціонального блоку, що має форму розгорнутого півкола, включає в себе приміщення зі змішаними громадськими функціями. Тут розташовані виставкова зала для експозицій різного формату, концертні зали зі сценою та супровідною інфраструктурою, а також просторе фойє, яке виконує роль багатфункціонального простору для подій, очікування та неформального

спілкування. У цьому ж блоці знаходиться бібліотека з читальними залами, архівами й місцями для індивідуальної та групової роботи. Такий розподіл об'ємів забезпечує логіку функціонального зонування, ефективне використання простору і зручність переміщення між основними зонами центру.

Функціональне зонування:

1. Центральна транзитна зона

- Вхідні групи (основний і додаткові входи)
- Гардероби для відвідувачів
- Сходово-ліфтові вузли
- Вестибюль і внутрішнє фойє
- Зона змішаного використання (відпочинок, неформальне спілкування, очікування)
- Друге світло з містками на другому поверсі
- Частина внутрішнього дворика

2. Менший функціональний блок (освітньо-студійна частина)

- Приміщення для групових занять різної площі (тренінги, майстер-класи, гуртки)
- Простори, орієнтовані до внутрішнього дворика для природного освітлення
- Адміністративно-службові приміщення, супровідні до освітніх функцій
- Виробнича зона кафе (кухня, зберігання, тех. приміщення)
- Санітарні вузли та допоміжні приміщення

3. Більший функціональний блок (громадська та культурна частина)

- Виставкова зала (гнучкий простір, можливість трансформацій)
- Концертна зала зі сценою
- Додаткові зали для подій або кіносеансів
- Велике фойє перед залами
- Бібліотека:
  - Зал читання
  - Архів книг

- Зона для роботи за комп'ютером
- Простір для індивідуальної та групової роботи

Об'ємно-просторова композиція будівлі:

Об'єми культурного центру вдало поєднують динамічний дах криволінійної форми і похилі стіни з регулярною структурою фасаду та метричними конструктивними елементами.

Фасад меншого блоку має регулярно розміщені вертикальні вікна різної ширини, оздоблення фасаду – дерев'яна дошка (рис.4.2.1). Фасад більшого блоку є переважно похилим вітражем з вертикальними муліонами жорсткості, а також оздобленням у вигляді бамбукових планок (рис.4.2.2). Глухі простінки розміщені у місцях стикування з іншими блоками та внутрішніми вертикальними комунікаціями.

Рис. 4.4. Фасадне рішення меншого блоку

Рис. 4.5. Фасадне рішення більшого блоку

Будівля культурного центру органічно інтегрується в ландшафт завдяки плавним контурам, внутрішнім дворикам та відкритій терасі на експлуатованому даху меншого блоку.

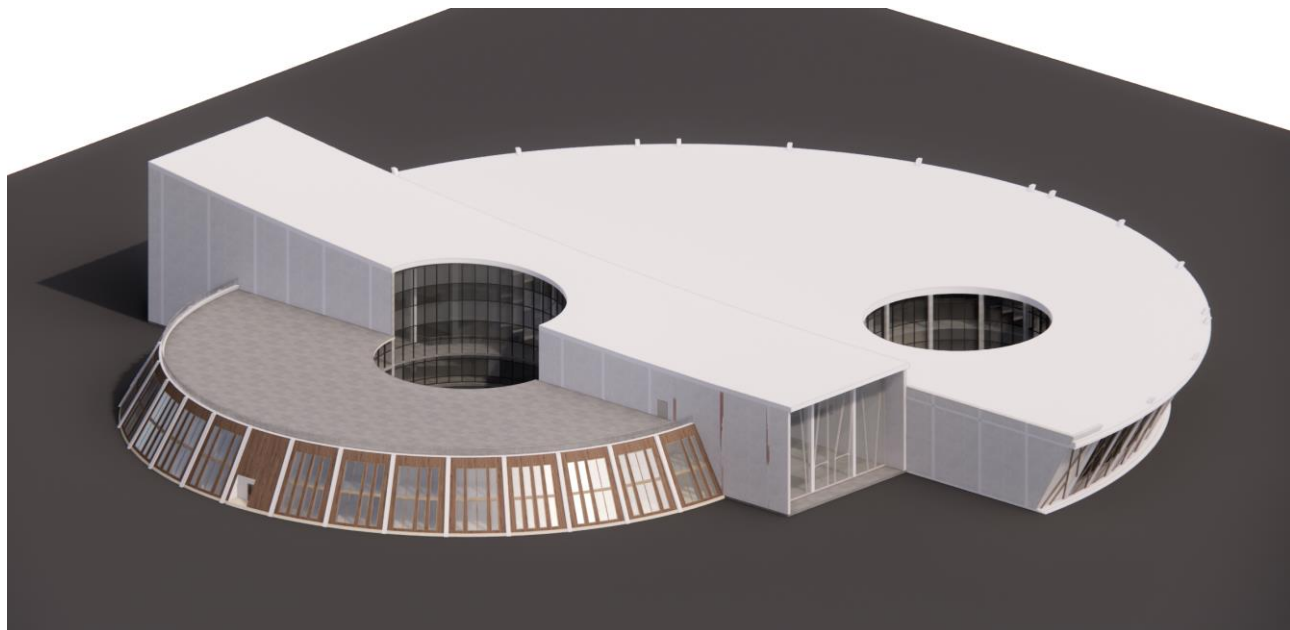

Рис. 4.6. Аксонометричне зображення культурного центру

5. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

Представлений інтер'єр є прикладом сучасного простору, виконаного у мінімалістичному стилі з елементами бруталізму. Функціонально інтер'єр виконує роль кафе. Простір формують масивні монолітні залізобетонні колони, що підкреслюють конструкцію архітектури та масштабність приміщення. Основним акцентом виступає панорамне скління на повну висоту поверху, яке забезпечує якісну природну інсоляцію та створює візуальний зв'язок з навколишнім середовищем, розширюючи сприйняття внутрішнього простору. Також введено озеленення у вигляді мобільних кашпо з декоративними рослинами, що пом'якшують суворість матеріалів та поліпшують мікроклімат. Сценарне освітлення зонує простір і створює атмосферу. Доповнення меблів дерев'яними або м'якими елементами урівноважує холодність бетону та скла, зробивши інтер'єр теплішим (рис. 5.1, 5.2).

Елементи обладнання підбираються з урахуванням функціонального призначення приміщень, ергономіки та сучасного дизайну. Меблі є мобільними та трансформованими, що дозволяє адаптувати простір до різних сценаріїв використання.

Засоби візуальної комунікації спрямовані на забезпечення зручної навігації та чіткого орієнтування у просторі. Використано інформативні вказівники, піктограми та інтерактивні екрани, виконані в єдиному стилі з інтер'єром. Особливу увагу приділено інклюзивності — передбачено тактильні елементи та контрастні позначення для маломобільних груп населення.

Колористичне рішення інтер'єру базується на спокійних природних тонах — теплі відтінки дерева, нейтральні сірі та світлі поверхні створюють затишну й гармонійну атмосферу. Акценти додаються через меблі, текстиль або графічні елементи. Світлотехнічне рішення поєднує природне освітлення через внутрішній дворик з системами штучного освітлення, що зоновано за функцією. Використовуються енергоефективні світильники з можливістю регулювання яскравості, а також декоративне підсвічування для створення комфортного середовища в зоні другого світла, містків і публічних просторів.

Ширина проходів, розміщення меблів, висота поверхонь та елементів обладнання відповідають нормативам зручності та безпеки. Простори організовані так, щоб забезпечити комфортне перебування, ефективне використання площі і вільний доступ для маломобільних груп населення. Усі елементи — від навігації до посадкових місць — підбрані з урахуванням людських розмірів, особливостей зору, руху та сприйняття.

Рис. 5.1. Інтер'єр внутрішнього простору кафе

Рис. 5.2. Інтер'єр внутрішнього простору кафе

6. КОНСТРУКТИВНЕ РІШЕННЯ

Висота 1-го та 2-го поверхів меншого блоку: 3,3м

Висота 1-го та 2-го поверхів більшого блоку: 4,2м

Для будівлі культурного центру застосовується монолітно-каркасна конструктивна система, яка забезпечує гнучкість у планувальних рішеннях та довговічність конструкції. Основні несучі елементи складаються з монолітних залізобетонних колон і перекриттів, що дозволяє реалізувати просторі інтер'єри без значного обмеження внутрішнім конструктивним каркасом. В основних функціональних блоках передбачено радіальне розміщення колон із кроком 7,2 метра по хорді, що формує плавну конфігурацію внутрішнього простору та відповідає концепції пластичного, органічного середовища.

Центральний видовжений прямокутний об'єм має два поздовжніх ряди несучих колон, розташованих уздовж довгих сторін, які виконують функцію опори для покрівельного перекриття. Покрівля вирішена у вигляді каркасної конструкції складної криволінійної форми, що створює виразний силует будівлі та підкреслює її архітектурний образ. Каркасна покрівля спирається на металеві ферми з прольотом 19,5 метра, які передають навантаження на крайні ряди колон. Дані конструкції грають важливу роль в формуванні інтер'єрного рішення, додають зрозумілості формування простору та доповнюють образ.

Зовнішні стіни основних функціональних блоків будівлі сформовані під додатнім або від'ємним кутом нахилу, що є результатом ретельного врахування інсоляційних характеристик ділянки. Такий підхід обумовлений необхідністю забезпечення оптимального природного освітлення в приміщеннях різного функціонального призначення, зокрема у виставкових залах, читальних просторах бібліотеки, класах для проведення занять тощо.

Конструктивне вирішення таких фасадів реалізовано шляхом застосування просторового каркасу в формі прямокутного трикутника з інтегрованим ребром жорсткості (рис.6.1.). Каркас не маскується декоративними елементами, а, навпаки, стає активним архітектурним елементом, що задає ритм і пластику фасадів. Завдяки відкритому конструктивному рішенню, дана структура

зчитується не лише зовні, але й формує специфічну атмосферу інтер'єру. Вона гармонійно інтегрується у простір виставкових залів, бібліотеки та зон загального користування, додаючи їм скульптурної якості та інженерної естетики.

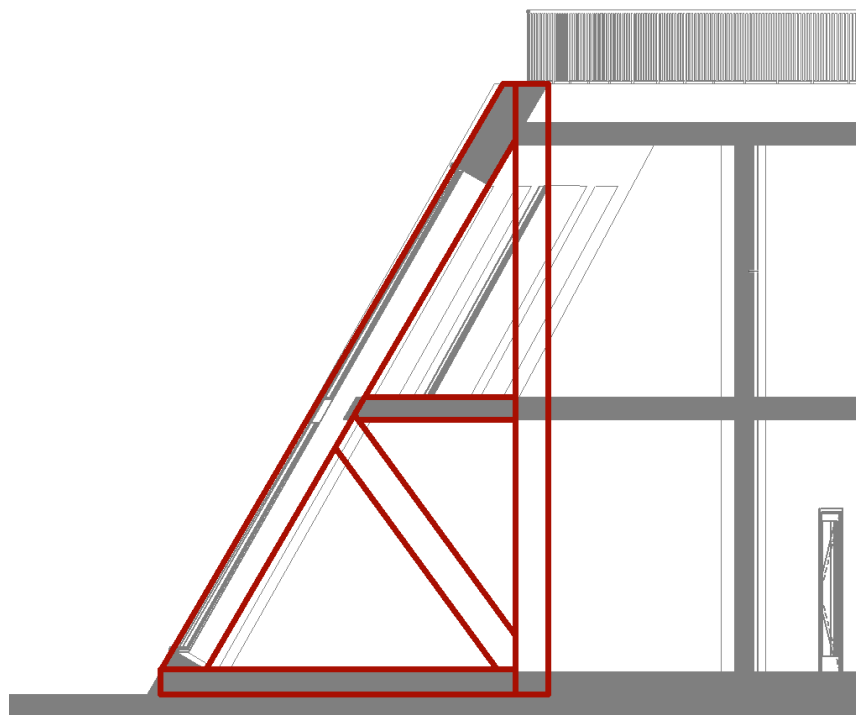

Рис. 6.1. Конструктивна система фасадів

7. ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

7.1 Теплогазопостачання та вентиляція

Інженерні системи будівлі культурного центру розроблені з урахуванням масштабів, функціонального зонування та енергоефективності. Теплопостачання здійснюється від централізованої тепломережі із можливістю резервного підключення до локального джерела тепла. У технічному приміщенні передбачено індивідуальний тепловий пункт з погодозалежним регулюванням. Система опалення комбінована: у громадських зонах (фоє, виставкові простори, зали) передбачена водяна тепла підлога, а в допоміжних і адміністративних приміщеннях — радіаторне опалення.

Система вентиляції побудована на базі припливно-витяжної механічної вентиляції з рекуперацією тепла, що дозволяє ефективно використовувати енергію та забезпечувати комфортний мікроклімат у приміщеннях із великою кількістю відвідувачів — виставкових, бібліотечних та конференц-залах.

У просторі з другим світлом передбачено організацію природного повітрообміну з використанням висотної витяжки та ефекту тяги. У підсобних приміщеннях та санвузлах застосована природна витяжна вентиляція. Зональне управління кліматом дозволяє оптимізувати споживання ресурсів відповідно до режиму експлуатації різних частин будівлі.

7.2 Водопостачання, водовідведення

Система водопостачання будівлі культурного центру підключена до міських водопровідних мереж. Водопостачання здійснюється через введення у технічному приміщенні, де розміщується головний вузол обліку води та система фільтрації. Внутрішня мережа холодного та гарячого водопостачання охоплює всі санітарно-гігієнічні вузли, службові та господарські приміщення, а також кухонний блок кафе. Гаряча вода подається від центрального теплопостачання через бойлерну установку з можливістю локального підігріву.

Система водовідведення передбачає внутрішню каналізаційну мережу, яка забезпечує відведення побутових стоків до міської каналізації. Всі приміщення з

санітарним обладнанням мають підключення до вертикальних стояків, розміщених у технічних шахтах. Водовідведення з кухні кафе обладнане системами жироловлівача, що відповідає санітарним нормам.

Для зливових вод передбачена система зовнішнього дощового водовідведення з плоскої покрівлі з внутрішніми водоприймальними воронками, які підключені до зливових стояків і магістралей, виведених за межі будівлі в систему міської зливної каналізації.

Інженерні мережі організовані з урахуванням доступності до обслуговування, відповідності діючим нормам та мінімального втручання в архітектурно-просторову структуру будівлі.

8. ОХОРОНА ПРАЦІ

На території культурного центру передбачено пожежний об'їзд шириною 3,5м на відстані 6м від забудови.

Заходи охорони праці під час будівництва:

Першочергово здійснюється організація безпечного будівельного процесу. Для цього розробляються проекти організації будівництва (ПОБ) та виконання робіт (ПВР), де передбачаються заходи щодо безпеки праці. Будівельний майданчик обов'язково огорожується, забезпечується попереджувальними знаками, інформаційними щитами та зовнішнім освітленням. Важливим аспектом є функціональне зонування території — виокремлення зон для техніки, складування матеріалів, пересування пішоходів, побутових приміщень.

Усі працівники до початку роботи проходять вступний інструктаж з охорони праці, а також первинний, повторний, цільовий та позаплановий інструктажі залежно від умов праці.

Невід'ємною частиною безпечної праці є забезпечення працівників засобами індивідуального захисту (ЗІЗ), такими як захисні каски, рукавиці, спецвзуття, сигнальні жилети, страхувальні пояси, захисні окуляри тощо.

Під час виконання висотних робіт використовуються надійні риштування, лази, підмостки з огороженнями. Роботи на висоті понад 1,3 метра потребують обов'язкового страхування.

Для забезпечення безпеки при використанні будівельної техніки необхідно допускати до її експлуатації лише кваліфікованих працівників. Вся техніка проходить технічний огляд, майданчик огорожений. Пішоходи не повинні перебувати в зоні роботи підйомних кранів, екскаваторів чи іншої техніки без дозволу.

Електробезпека на будівництві включає використання справного обладнання, обов'язкове заземлення, захисне відключення (УЗО), виконання монтажу електромереж виключно спеціалістами з відповідною групою допуску.

В експлуатаційний період:

Важливим елементом охорони праці є регулярне технічне обслуговування будівлі: огляд несучих конструкцій, ліфтового обладнання, систем вентиляції, електропостачання, пожежогасіння, опалення, каналізації. Проводяться періодичні експертні оцінки технічного стану та енергоефективності, згідно з нормами ДБН та чинного законодавства.

Особлива увага приділяється протипожежній безпеці. Приміщення обладнані системами пожежної сигналізації, евакуаційними знаками, планами евакуації, вогнегасниками, системами димовидалення. Організовані регулярні навчання з евакуації персоналу та відвідувачів у разі надзвичайної ситуації.

Робочі забезпечені належною вентиляцією, освітленням, оптимальними температурними режимами, чистотою та засобами особистої гігієни. Прибирання приміщень здійснюється з урахуванням норм безпеки та використанням безпечних для здоров'я засобів.

Працівники, які обслуговують будівлю (електрики, сантехніки, охоронці, прибиральники тощо), проходять регулярні інструктажі з охорони праці, навчання правилам безпеки та перевірку знань. Обов'язкове дотримання вимог техніки безпеки при виконанні робіт з використанням електроінструментів, хімічних речовин чи роботи на висоті.

Крім того, відповідно до законодавства, в експлуатаційний період проведені заходи з охорони довкілля, утилізації відходів, енергоощадності та оптимального використання ресурсів. Застосування автоматизованих систем моніторингу стану будівлі допомагає своєчасно виявляти та усувати загрози.

Пожежна частина знаходиться за адресою вулиця Джона Маккейна, 11, на відстані 6.7км, що становить 9 хв руху пожежного авто за часом (рис. 8.1).

Також на території Нижньої Телички розташована Державна пожежна частина №15, якщо після ревіталізації району вона залишиться, вона також зможе виконувати безпекові функції для комплексу у разі надзвичайної ситуації.

У культурному центрі передбачено підвал, що буде слугувати укриттям у разі повітряної тривоги.

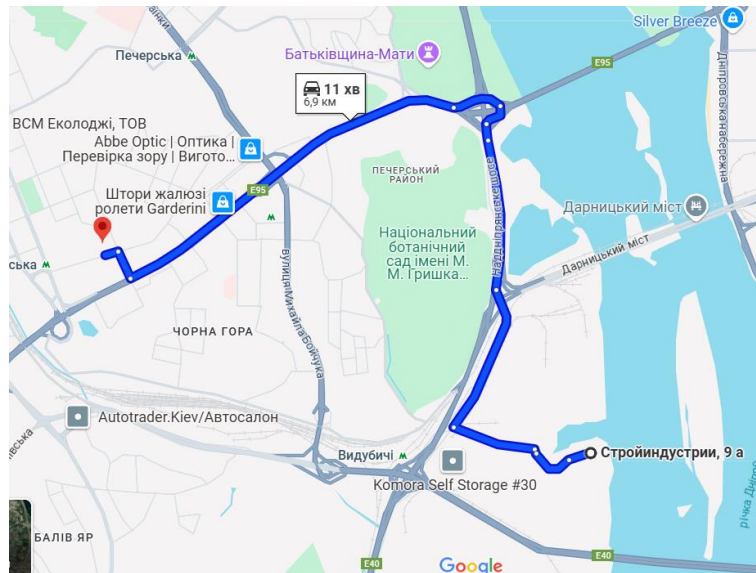

Рис. 8.1. Відстань до пожежної частини

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ДБН Б.2.2-12:2019 "Планування та забудова територій"
2. ДБН В.2.3-15:2007 "Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів"
3. ДБН В.2.2-17:2006 "Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення"
4. ДБН В.2.2-40:2018 "Інклюзивність будівель і споруд"
5. ДБН В.2.2-3:2018 – «Будинки і споруди. Громадські будівлі та споруди»
6. ДБН В.1.1-7:2016 – «Пожежна безпека об'єктів будівництва»
7. ДБН В.2.2-16:2019 Культурно-видовищні та дозвілєві заклади. – К.: Мінрегіон України, 2010. – 88 с.
8. ДБН В.2.2-5:2023 «Будинки і споруди. Захисні споруди цивільного захисту». К.: Мінрегіон України, 2018. – 110 с.
9. ДБН В.2.5-20:2018. Водопостачання та водовідведення. Зовнішні мережі та споруди. – [Чинний від 01.01.2019]. – Київ: Мінрегіон України, 2018. – 112 с.
10. ДБН В.2.5-28:2018 «Природне і штучне освітлення».
11. ДБН В.2.5-39:2008 «Інженерне обладнання будинків і споруд. Зовнішні мережі та споруди. Газопостачання».
12. ДБН А.3.2-2-2009. Охорона праці і промислова безпека у будівництві. Основні положення [Електронний ресурс]. – Чинний від 01.04.2012. – К.: Мінрегіон України, 2009. – 24 с.
13. ДБН В.1.2-11:2021 "Енергозбереження та енергоефективність"
14. Чепелик В.М. «Архітектура і час». – Київ: Техніка, 2005.
15. Марченко В. «Проектування виставкових просторів». – Харків: Основа, 2018.
16. Чечіль В.П. «Архітектурне проектування». – Львів: СПОЛОМ, 2019.

17. Himalayan Culture and Religion Research Center in Sichuan University / CSWADI, ZAD [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/931833/himalayan-culture-and-religion-research-center-in-sichuan-university-cswadi-zad?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
18. Chaohu Natural and Cultural Center / change architects [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/993815/chaohu-natural-and-cultural-center-change-architects?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
19. House of Wisdom Library and Cultural Center / Foster + Partners [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/958407/house-of-wisdom-library-and-cultural-center-foster-plus-partners?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
20. Niigata City Konan Ward Cultural Center / Chiaki Arai Urban and Architecture Design [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/519006/niigata-city-konan-ward-cultural-center-chiaki-arai-urban-and-architecture-design?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
21. Cuisuba Yi Cultural & Visitor Center / West-line studio [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/959468/cuisuba-yi-cultural-and-visitor-center-west-line-studio?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
22. Maison de la Culture de la Province de Namur / Philippe Samyn and Partners [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/1022270/maison-de-la-culture-de-la-province-de-namur-philippe-samyn-and-partners?ad_source=search&ad_medium=projects_tab
23. Ataturk Cultural Center / Tabanlıoğlu Architects [Электронный ресурс] // ArchDaily. – Режим доступа: https://www.archdaily.com/996635/ataturk-cultural-center-tabanlioglu-architects?ad_medium=gallery

24. M17 Contemporary Art Centre Rethinking / Dmytro Aranchii Architects [Електронний ресурс] // ArchDaily. – Режим доступу: https://www.archdaily.com/923819/m17-contemporary-art-centre-rethinking-dmytro-aranchii-architects?ad_medium=gallery
25. Центр Шептицького УКУ [Електронний ресурс] // AVR-DEVELOPMENT. – Режим доступу: <https://avr-development.com/projects/ucu-sheptytskyi-center-ua/>
26. Конгресно-виставковий центр "Парковий" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://parkovy.info/>
27. Історія Палацу – Палац «Україна» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://palac.com.ua/about-us/>
28. Історія створення – Мистецький арсенал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://artarsenal.in.ua/istoriya/>
29. Нижня Теличка [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B8%D0%B6%D0%BD%D1%8F_%D0%A2%D0%B5%D0%BB%D0%B8%D1%87%D0%BA%D0%B0

Містобудівне рішення

Плани поверхів

Фасадні і конструктивні рішення

Візуалізація об'єкту

Інтер'єрне рішення

Довідка перевірки на плагіат

Anti-Plagiarism v-15.257

Максимальне співпадіння с одним документом				
Словники перевірки: en_US, ru_RU, ua_UA				
Помилки у документах:.....				
ID:..... Назва: Методи і прийоми архітектурно-середовищної організації ділових центрів (на прикладі ділового центру в м. Києві) Добавлено в БД: 2025-06-... Автор: Гуцуляк Аліна Тарасівна Керівник: Зінов'єва Олена Сергіївна	Документ		Сумарне співпадіння по Базі даних	
	Символи	Лексеми	Символи	Лексеми

Відсоток плагіату не перевищує дозволону норму

Відповідальний за перевірку _____ (О.С.Зінов'єва)